

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

Κεφάλαιο 1

1 - 5

Εν αρχη ην ο λογος, και ο λογος ην προς τον ΘΝ, και ΘΣ ην ο λογος. ουτος ην εν αρχη προς τον ΘΝ. παντα δι' αυτου εγενετο, και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν. ο γεγονεν εν αυτω ζωη ην, και η ζωη ην το φως των ανθρωπων· και το φως εν τη σκοτια φαινει, και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν.

6 - 8

Εγενετο ανθρωπος, απεσταλμενος παρα ΘΥ, ονομα αυτω Ιωαννης· ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση περι του φωτος, ινα παντες πιστευσωσιν δι' αυτου. ουκ ην εκεινος το φως, αλλ' ινα μαρτυρηση περι του φωτος.

9 - 14

Ην το φως το αληθινον, ο φωτιζει παντα ανθρωπον, ερχομενον εις τον κοσμον. εν τω κοσμω ην, και ο κοσμος δι' αυτου εγενετο, και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω. εις τα ιδια ηλθεν, και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον. οσοι δε ελαβον αυτον, εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα ΘΥ γενεσθαι, τοις πιστευουσιν εις το ονομα αυτου, οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ' εκ ΘΥ εγενηθησαν. Και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν, και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου, δοξαν ως μονογενους παρα πατρος, πληρης χαριτος και αληθειας.

15

Ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων· ουτος ην ον ειπον· ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν, οτι πρωτος μου ην.

16 - 18

οτι εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος· οτι ο νομος δια Μουσεως εδοθη, η χαρις και η αληθεια δια ΙΥ ΧΥ εγενετο. ΘΝ ουδεις εωρακεν ποποτε· ο μονογενης ΘΣ ο ων εις τον κολπον του πατρος εκεινος εξηγησατο.

19 - 22

Και αυτη εστιν η μαρτυρια του Ιωαννου, οτε απεστειλαν οι Ιουδαιοι εξ Ιεροσολυμων ιερεις και Λευιτας ινα ερωτησωσιν αυτον· συ τις ει; και ωμολογησεν και ουκ ηρηνησατο, και ωμολογησεν οτι εγω ουκ ειμι ο ΧΣ. και ηρωτησαν αυτον· τι ουν; συ Ηλιας ει; και λεγει· ουκ ειμι. ο προφητης ει συ; και απεκριθη· ου. ειπαν ουν αυτω· συ τις ει; ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμψασιν ημας· τι λεγεις περι σεαυτου; εφη· εγω

23

*φωνη βοωντος εν τη ερημω·
ευθονατε την οδον ΚΥ,*

καθως ειπεν Ησαιας ο προφητης.

24 - 28

Και απεσταλμενοι ησαν εκ των Φαρισαιων. και ηρωτησαν αυτον και ειπαν αυτω· τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ο ΧΣ ουδε Ηλιας ουδε ο προφητης; απεκριθη αυτοις ο Ιωαννης λεγων· εγω βαπτιζω εν υδατι· μεσος υμων εστηκεν ον υμεις ουκ οιδατε, ο οπισω μου ερχομενος, ου ουκ ειμι ικανος ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματος. ταυτα εν Βηθανια εγενετο περαν του Ιορδανου, οπου ην ο Ιωαννης βαπτιζων.

29 - 34

Τη επαυριον βλεπει τον ΙΝ ερχομενον προς αυτον και λεγει· ιδε ο αμνος του ΘΥ ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου. ουτος εστιν υπερ ου εγω ειπον· οπισω μου ερχεται ανηρ ος εμπροσθεν μου γεγονεν, οτι πρωτος μου ην. καγω ουκ ηδειν αυτον, αλλ' ινα φανερωθη τω Ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν υδατι βαπτιζων. Και εμαρτυρησεν Ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το ΠΝΑ καταβαινον ως περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ' αυτον. καγω ουκ ηδειν αυτον, αλλ' ο πεμψας με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν· εφ' ον αν ιδης το ΠΝΑ καταβαινον και μενον επ' αυτον, ουτος εστιν ο βαπτιζων εν ΠΝΙ αγιω. καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο ΥΣ του ΘΥ.

35 - 42

Τη επαυριον παλιν εισηκει ο Ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο και εμβλεψας τω ΙΥ περιπατουντι λεγει· ιδε ο αμνος του ΘΥ. και ηκουσαν οι δυο αυτου μαθηται λαλουντος και ηκολουθησαν τω ΙΥ. στραφεις δε ο ΙΣ και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας αυτω λεγει αυτοις· τι ζητειτε; οι δε ειπαν αυτω· ραββι, ο λεγεται μεθερμηνευομενον διδασκαλε, που μενεις; λεγει αυτοις· ερχεσθε και οψεσθε. ηλθαν ουν και ειδαν που μενει και παρ' αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην· ωρα ην ως δεκατη. Ην Ανδreas ο αδελφος Σιμωνος Πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα Ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω· ευρισκει ουτος πρωτον τον αδελφον τον ιδιον Σιμονα και λεγει αυτω· ευρηκαμεν τον Μεσσιαν, ο εστιν μεθερμηνευομενον ΧΣ. ηγαγεν αυτον προς τον ΙΝ. εμβλεψας αυτω ο ΙΣ ειπεν· συ ει Σιμων ο υιος Ιωαννου, συ κληθηση Κηφας, ο ερμηνευεται Πέτρος.

43 - 45

Τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την Γαλιλαιαν και ευρισκει Φιλιππον. και λεγει αυτω ο ΙΣ· ακολουθει μοι. ην δε ο Φιλιππος απο Βηθσαιδα, εκ της πολεως Ανδρεου και Πετρου. ευρισκει Φιλιππος τον

45 (cont)
- 51

Ναθαναηλ και λεγει αυτω· ον εγραψεν Μωυσης εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν, *Ν* υιον του Ιωσηφ τον απο Ναζαρετ. και ειπεν αυτω Ναθαναηλ· εκ Ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι; λεγει αυτω Φιλιππος· ερχου και ιδε. ειδεν ο *Ι* τον Ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου· ιδε αληθως Ισραηλιτης εν ω δολος ουκ εστιν. λεγει αυτω Ναθαναηλ· ποθεν με γινωσκεις; απεκριθη *Ι* και ειπεν αυτω· προ του σε Φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε. απεκριθη αυτω Ναθαναηλ· ραββι, συ ει ο *Υ*Σ του *Θ*Υ, συ ει ο βασιλευς του Ισραηλ. απεκριθη *Ι* και ειπεν αυτω· οτι ειπον σοι οτι ειδον σε υποκατω της συκης, πιστευεις; μειζων τουτων οση. και λεγει αυτω· αμην αμην λεγω υμιν, οψεσθε *τον ουρανον ανεωγοτα και τους αγγελους του ΘΥ αναβαινοντας και καταβαινοντας* επι τον υιον του *ΑΝΟΥ*.

Κεφαலைο 2

1 - 12

Και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο εν Κανα της Γαλιλαιας, και ην η μητηρ του *Ι*Υ εκει· εκληθη δε και ο *Ι* και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον. και υστερησαντος οινου λεγει η μητηρ του *Ι*Υ προς αυτον· οινον ουκ εχουσιν. και λεγει αυτη ο *Ι*· τι εμοι και σοι, γυναι; ουπω ηκει η ωρα μου. λεγει η μητηρ αυτου τοις διακονοις· ο τι εαν λεγη υμιν ποιησατε. ησαν δε εκει λιθιναι υδριαι εξ κατα τον καθαρισμον των Ιουδαιων κειμεναι, χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις. λεγει αυτοις ο *Ι*· γεμισατε τας υδριας υδατος. και εγεμισαν αυτας εως ανω. και λεγει αυτοις· αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω· οι δε ηνεγκαν. ως δε εγευσατο ο αρχιτρικλινος το υδωρ οινον γεγενημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν, οι δε διακονοι ηδειςαν οι ηντληκοτες το υδωρ, φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλινος και λεγει αυτω· πας *ΑΝΟΣ* πρωτον τον καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν τον ελασσω· συ τετηρηκας τον καλον οινον εως αρτι. Ταυτην εποιησεν αρχην των σημειων ο *Ι* εν Κανα της Γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν αυτου, και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται αυτου. Μετα τουτο κατεβη εις Καφαρναουμ αυτος και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου πολλας ημερας.

13 - 17

Και εγγυς ην το πασχα των Ιουδαιων, και ανεβη ο *Ι* εις Ιεροσολυμα. Και ευρεν εν τω ιερω τους πωλουντας βοας και προβατα και περιστερας και τους κερματιστας καθημενους, και ποιησας ως φραγελλιον εκ σχοινιων παντας εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε προβατα και τους βοας, και των κολλυβιστων εξεχεεν τα κερματα και τας τραπεζας ανετρεψεν, και τοις τας περιστερας πωλουσιν ειπεν· αρατε ταυτα εντευθεν, μη ποιειτε τον οικον του πατρος μου οικον εμποριου. εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν· *οτι ο ζηλος του οικου σου καταφαγεται με*.

18 - 25

Απεκριθησαν ουν οι Ιουδαιοι και ειπαν αυτω· τι σημειον δεικνυεις ημιν οτι ταυτα ποιεις; απεκριθη *Ι* και ειπεν αυτοις· λυσατε τον ναον τουτον και εν τρισιν ημεραις εγερω αυτον. ειπαν ουν οι Ιουδαιοι· τεσσερακοντα και εξ ετεσιν οικοδομηθη ο ναος ουτος, και συ εν τρισιν ημεραις εγερεις αυτον; εκεινος δε ελεγεν περι του ναου του σωματος αυτου. οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων, εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν, και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ον ειπεν ο *Ι*. Ως δε ην εν τοις Ιεροσολυμοις εν τω πασχα εν τη εορτη, πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωρουντες αυτου τα σημεια α εποιει· αυτος δε *Ι* ουκ επιστευεν εαυτον αυτοις δια το αυτον γινωσκειν παντας και οτι ου χρειαν ειχεν ινα τις μαρτυρηση περι του *ΑΝΟΥ*· αυτος γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω *ΑΝΩ*.

Κεφαலைο 3

1 - 8

Ην δε *ΑΝΟΣ* εκ των Φαρισαιων, Νικοδημος ονομα αυτω, αρχων των Ιουδαιων· ουτος ηλθεν προς αυτον νυκτος και ειπεν αυτω· ραββι, οιδαμεν οτι απο *Θ*Υ εληλυθας διδασκαλος· ουδεις γαρ δυναται ταυτα τα σημεια ποιειν α συ ποιεις, εαν μη η ο *Θ*Σ μετ' αυτου. απεκριθη *Ι* και ειπεν αυτω· αμην αμην λεγω σοι, εαν μη τις γεννηθη ανωθεν, ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του *Θ*Υ. λεγει προς αυτον Νικοδημος· πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερων ων; μη δυναται εις την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι; απεκριθη *Ι*· αμην αμην λεγω σοι, εαν μη τις γεννηθη εξ υδατος και *ΠΝΣ*, ου δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του *Θ*Υ. το γεγεννημενον εκ της σαρκος σαρξ εστιν, και το γεγεννημενον εκ του *ΠΝΣ* πνευμα εστιν. μη θαυμασης οτι ειπον σοι· δει υμας γεννηθηναι ανωθεν. το *ΠΝΑ* οπου θελει πνει και την φωνην αυτου ακουεις, αλλ' ουκ οιδας ποθεν ερχεται και που υπαγει· ουτως εστιν πας ο γεγεννημενος εκ του *ΠΝΣ*.

9 - 18

Απεκριθη Νικοδημος και ειπεν αυτω· πως δυναται ταυτα γενεσθαι; απεκριθη *Ι* και ειπεν αυτω· συ ει ο διδασκαλος του Ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις; αμην αμην λεγω σοι οτι ο οιδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν, και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε. ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε, πως εαν ειπω υμιν τα επουρανια πιστευσετε; και ουδεις αναβεβηκεν εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας, ο *Υ*Σ του ανθρωπου. Και καθως Μωυσης υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω, ουτως υψωθηναι δει τον υιον του ανθρωπου, ινα πας ο πιστευων εν αυτω εχη ζωην αιωνιον. ουτως γαρ ηγαπησεν ο *Θ*Σ τον κοσμον, ωστε τον υιον τον μονογενη εδωκεν, ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ' εχη ζωην αιωνιον. ου γαρ απεστειλεν ο *Θ*Σ τον υιον εις τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον, αλλ' ινα σωθη ο κοσμος δι' αυτου. ο πιστευων εις αυτον ου κρινεται· ο δε μη πιστευων ηδη κεκριται, οτι μη πεπιστευκεν εις το ονομα του

- 18 (cont)
- 21 μονογενους υιου του ΘΥ. αυτη δε εστιν η κρισις οτι το φως εληλυθεν εις τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτος η το φως· ην γαρ αυτων πονηρα τα εργα. πας γαρ ο φαυλα πρασσων μισει το φως και ουκ ερχεται προς το φως, ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου· ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προς το φως, ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν ΘΩ εστιν ειργασμενα.
- 22 - 24 Μετα ταυτα ηλθεν ο ΙΣ και οι μαθηται αυτου εις την Ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ' αυτων και εβαπτιζεν. Ην δε και ο Ιωαννης βαπτιζων εν Αιωνων εγγυς του Σαλειμ, οτι υδατα πολλα ην εκει, και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο· ουπω γαρ ην βεβλημενος εις την φυλακην ο Ιωαννης.
- 25 - 30 Εγενετο ουν ζητησις εκ των μαθητων Ιωαννου μετα Ιουδαιου περι καθαρισμου. και ηλθαν προς τον Ιωαννην και ειπαν αυτω· ραββι, ος ην μετα σου περαν του Ιορδανου, ω συ μεμαρτυρηκας, ιδε ουτος βαπτιζει και παντες ερχονται προς αυτον. απεκριθη Ιωαννης και ειπεν· ου δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδε εν εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου. αυτοι υμεις μοι μαρτυρειτε οτι ειπον οτι ουκ ειμι εγω ο ΧΣ, αλλ' οτι απεσταλμενος ειμι εμπροσθεν εκεινου. ο εχων την νυμφην νυμφιος εστιν· ο δε φιλος του νυμφιου ο εστηκως και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου. αυτη ουν η χαρα η εμη πεπληρωται. εκεινον δε αυξανειν, εμε δε ελαττουσθαι.
- 31 - 36 Ο ανωθεν ερχομενος επανω παντων εστιν· ο ων εκ της γης εκ της γης εστιν και εκ της γης λαλει. ο εκ του ουρανου ερχομενος επανω παντων εστιν· ο εωρακεν και ηκουσεν τουτο μαρτυρει, και την μαρτυριαν αυτου ουδεις λαμβανει. ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο ΘΣ αληθης εστιν. ον γαρ απεστειλεν ο ΘΣ τα ρηματα του ΘΥ λαλει, ου γαρ εκ μετρου διδωσιν το ΠΝΑ. ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου. ο πιστευων εις τον ΥΝ εχει ζωην αιωνιον· ο δε απειθων τω υιω ουκ οφεται ζωην, αλλ' η οργη του ΘΥ μενει επ' αυτον.
- Κεφαலைο 4
1 - 3 Ως ουν εγνω ο ΙΣ οτι ηκουσαν οι Φαρισαιοι οτι ΙΣ πλειονας μαθητας ποιει και βαπτιζει η Ιωαννης - καιτοιγε ΙΣ αυτος ουκ εβαπτιζεν αλλ' οι μαθηται αυτου - αφηκεν την Ιουδαιαν και απηλθεν παλιν εις την Γαλιλαιαν.
- 4 - 18 Εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της Σαμαρειας. ερχεται ουν εις πολιν της Σαμαρειας λεγομενην Συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν Ιακωβ τω Ιωσηφ τω υιω αυτου· ην δε εκει πηγη του Ιακωβ. ο ουν ΙΣ κεκοπιακως εκ της οδοιποριας εκαθεζετο ουτως επι τη πηγη· ωρα ην ως εκτη. ερχεται γυνη εκ της Σαμαρειας αντλησαι υδωρ. λεγει αυτη ο ΙΣ· δος μοι πειν· οι γαρ μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εις την πολιν ινα τροφας αγορασωσιν. λεγει ουν αυτω η γυνη η Σαμαριτις· πως συ Ιουδαιος ων παρ' εμου πειν αιτεις γυναικος Σαμαριτιδος ουσης; ου γαρ συνχρωνται Ιουδαιοι Σαμαριταις. απεκριθη ΙΣ και ειπεν αυτη· ει ηδεις την δωρεαν του ΘΥ και τις εστιν ο λεγων σοι· δος μοι πειν, συ αν ητησας αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων. λεγει αυτω η γυνη· ΚΕ, ουτε αντλημα εχεις και το φρεαρ εστιν βαθυ· ποθεν ουν εχεις το υδωρ το ζων; μη συ μειζων ει του πατρος ημων Ιακωβ, ος δεδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτος εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου; απεκριθη ΙΣ και ειπεν αυτη· πας ο πινων εκ του υδατος τουτου διψησει παλιν· ος δ' αν πιη εκ του υδατος ου εγω δωσω αυτω, ου μη διψησει εις τον αιωνα, αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατος αλλομενου εις ζωην αιωνιον. λεγει προς αυτον η γυνη· ΚΕ, δος μοι τουτο το υδωρ, ινα μη διψω μηδε διερχωμαι ενθαδε αντλειν. λεγει αυτη· υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε ενθαδε. απεκριθη η γυνη και ειπεν αυτω· ουκ εχω ανδρα. λεγει αυτη ο ΙΣ· καλως ειπας οτι ανδρα ουκ εχω· πεντε γαρ ανδρας εσχες και νυν ον εχεις ουκ εστιν σου ανηρ· τουτο αληθες ειρηκας.
- 19 - 26 λεγει αυτω η γυνη· ΚΕ, θεωρω οτι προφητης ει συ. οι πατερες ημων εν τω ορει τουτω προσεκυνησαν· και υμεις λεγετε οτι εν Ιεροσολυμοις εστιν ο τοπος οπου προσκυνειν δει. λεγει αυτη ο ΙΣ· πιστευε μοι, γυναι, οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν Ιεροσολυμοις προσκυνησετε τω ΠΠΙ. υμεις προσκυνειτε ο ουκ οιδατε· ημεις προσκυνουμεν ο οίδαμεν, οτι η σωτηρια εκ των Ιουδαιων εστιν. αλλα ερχεται ωρα και νυν εστιν, οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω ΠΠΙ εν ΠΝΙ και αληθεια· και γαρ ο ΠΠ τοιουτους ζητει τους προσκυνουντας αυτον. πνευμα ο ΘΣ, και τους προσκυνουντας αυτον εν ΠΝΙ και αληθεια δει προσκυνειν. λεγει αυτω η γυνη· οίδα οτι Μεσσιος ερχεται ο λεγομενος ΧΣ· οταν ελθη εκεινος, αναγγελοι ημιν απαντα. λεγει αυτη ο ΙΣ· εγω ειμι, ο λαλων σοι.
- 27 - 30 Και επι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου και εθαυμαζον οτι μετα γυναικος ελαλει· ουδεις μεντοι ειπεν· τι ζητεις η τι λαλεις μετ' αυτης; αφηκεν ουν την υδριαν αυτης η γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοις ΑΝΘΙΣ· δευτε ιδετε ΑΝΘΝ ος ειπεν μοι παντα οσα εποιησα, μητι ουτος εστιν ο ΧΣ; εξηλθον εκ της πολεως και ηρχοντο προς αυτον.
- 31 - 32 Εν τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντες· ραββει, φαγε. ο δε ειπεν αυτοις· εγω βρωσιν εχω

32 (cont)
- 38

φαγειν ην υμεις ουκ οιδατε. ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλους· μη τις ηνεγκεν αυτω φαγειν; λεγει αυτοις ο ΙΣ· εμιν βρωμα εστιν ινα ποιησω το θελημα του πεμψαντος με και τελειωσω αυτου το εργον. ουχ υμεις λεγετε οτι επι τετραμηνος εστιν και ο θερισμος ερχεται; ιδου λεγω υμιν, επαρατε τους οφθαλμους υμων και θεασασθε τας χωρας οτι λευκαι εισιν προς θερισμον. ηδη ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζωην αιωνιον, ινα ο σπειρων ομου χαιρη και ο θεριζων. εν γαρ τουτω ο λογος εστιν ο αληθινος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων. εγω απεστειλα υμας θεριζειν ο ουχ υμεις κεκοπιακατε· αλλοι κεκοπιακασιν και υμεις εις τον κοπον αυτων εισεληλυθατε.

39 - 45

Εκ δε της πολεως εκεινης πολλοι επιστευσαν εις αυτον των Σαμαριτων δια τον λογον της γυναικος μαρτυρουσης οτι ειπεν μοι παντα α εποιησα. ως ουν ηλθον προς αυτον οι Σαμαριται, ηρωτων αυτον μειναι παρ' αυτοις· και εμεινεν εκει δυο ημερας. και πολλω πλειους επιστευσαν δια τον λογον αυτου, τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν, αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οίδαμεν οτι ουτος εστιν αληθως ο σωτηρ του κοσμου. Μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν εις την Γαλιλαιαν· αυτος γαρ ΙΣ εμαρτυρησεν οτι προφητης εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει. οτε ουν ηλθεν εις την Γαλιλαιαν, εδεξαντο αυτον οι Γαλιλαιοι παντα εωρακοτες οσα εποιησεν εν Ιεροσολυμοις εν τη εορτη, και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην.

46 - 54

Ηλθεν ουν παλιν εις την Κανα της Γαλιλαιας, οπου εποιησεν το υδωρ οινον. Και ην τις βασιλικος ου ο υιος ησθενει εν Καφαρναουμ. ουτος ακουσας οτι ΙΣ ηκει εκ της Ιουδαιας εις την Γαλιλαιαν απηλθεν προς αυτον και ηρωτα ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον, ημελλεν γαρ αποθνησκειν. ειπεν ουν ο ΙΣ προς αυτον· εαν μη σημεια και τερατα ιδητε, ου μη πιστευσητε. λεγει προς αυτον ο βασιλικος· ΚΕ, καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου. λεγει αυτω ο ΙΣ· πορευου, ο υιος σου ζη. επιστευσεν ο ανθρωπος τω λογω ον ειπεν αυτω ο ΙΣ και επορευετο. ηδη δε αυτου καταβαινοντος οι δουλοι αυτου υπηνητησαν αυτω λεγοντες οτι ο παις αυτου ζη. επυθετο ουν την ωραν παρ' αυτων εν η κομψοτερον εσχεν· ειπον ουν αυτω οτι εχθες ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετος. εγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ΙΣ· ο υιος σου ζη, και επιστευσεν αυτος και η οικια αυτου ολη. Τουτο δε παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο ΙΣ ελθων εκ της Ιουδαιας εις την Γαλιλαιαν.

Κεφαலைο 5

1 - 18

Μετα ταυτα ην εορτη των Ιουδαιων και ανεβη ΙΣ εις Ιεροσολυμα. Εστιν δε εν τοις Ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη Εβραιστι Βηθσαιδα πεντε στοας εχουσα. εν ταυταις κατεκειτο πληθος των ασθενουντων, τυφλων, χωλων, ξηρων. ην δε τις ανθρωπος εκει τριακοντα οκτω ετη εχων εν τη ασθeneia αυτου· τουτον ιδων ο ΙΣ κατακειμενον και γνους οτι πολυν ηδη χρονον εχει, λεγει αυτω· θελεις υγιης γενεσθαι; απεκριθη αυτω ο ασθενων· ΚΕ, ΑΝΘΝ ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλη με εις την κολυμβηθραν· εν ω δε ερχομαι εγω, αλλος προ εμου καταβαινει. λεγει αυτω ο ΙΣ· εγειρε αρον τον κραβαττον σου και περιπατει. και ευθεως εγενετο υγιης ο ανθρωπος και ηρεν τον κραβαττον αυτου και περιεπατει. Ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα. ελεγον ουν οι Ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω· σαββατον εστιν, και ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραβαττον σου. ο δε απεκριθη αυτοις· ο ποιησας με υγιη εκεινος μοι ειπεν· αρον τον κραβαττον σου και περιπατει. ηρωτησαν αυτον· τις εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι· αρον και περιπατει; ο δε ιαθεις ουκ ηδει τις εστιν, ο γαρ ΙΣ εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω. μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ΙΣ εν τω ιερω και ειπεν αυτω· ιδε υγιης γεγονας, μηκετι αμαρτανε, ινα μη χειρον σοι τι γενηται. απηλθεν ο ανθρωπος και ανηγγειλεν τοις Ιουδαιοις οτι ΙΣ εστιν ο ποιησας αυτον υγιη. και δια τουτο εδιωκον οι Ιουδαιοι τον ΙΝ, οτι ταυτα εποιει εν σαββατω. Ο δε ΙΣ απεκρινατο αυτοις· ο πατηρ μου εως αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι· δια τουτο ουν μαλλον εξητουν αυτον οι Ιουδαιοι αποκτειναι, οτι ου μονον ελυε το σαββατον, αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον ΘΝ ισον εαυτον ποιων τω ΘΩ.

19 - 24

Απεκρινατο ουν ο ΙΣ και ελεγεν αυτοις· αμην αμην λεγω υμιν, ου δυναται ο υιος ποιειν αφ' εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα· α γαρ αν εκεινος ποιη, ταυτα και ο υιος ομοιως ποιει. ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτος ποιει, και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα, ινα υμεις θαυμαζητε. ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τους νεκρους και ζωοποιει, ουτως και ο υιος ους θελει ζωοποιει. ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα, αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω, ινα παντες τιμωσι τον υιον καθως τιμωσι τον πατερα. ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμψαντα αυτον. Αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμψαντι με εχει ζωην αιωνιον και εις κρισιν ουκ ερχεται, αλλα μεταβηκεν εκ του θανατου εις την ζωην.

25 - 29

αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσουσιν της φωνης του υιου του ΘΥ και οι ακουσαντες ζησουσιν. ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωην εν εαυτω, ουτως και τω υιω εδωκεν ζωην εχειν εν εαυτω. και εξουσιαν εδωκεν αυτω κρισιν ποιειν, οτι υιος ανθρωπου εστιν. μη θαυμαζετε τουτο, οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις ακουσουσιν της φωνης αυτου και εκπορευσονται οι τα αγαθα

29 (cont) ποιησαντες εις αναστασιν ζωης, οι δε τα φαυλα πραξαντες εις αναστασιν κρισεως.

Ου δυναμαι εγω ποιειν απ' εμαυτου ουδεν· καθως ακουω κρινω, και η κρισις η εμη δικαια εστιν, οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με. Εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου, η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης· αλλος εστιν ο μαρτυρων περι εμου, και οίδα οτι αληθης εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου. υμεις απεσταλκατε προς Ιωαννην, και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια· εγω δε ου παρα *ΑΝΟΥ* την μαρτυριαν λαμβανω, αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε. εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαινων, υμεις δε ηθελησατε αγαλλιαθηναι προς ωραν εν τω φωτι αυτου. Εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του Ιωαννου· τα γαρ εργα α δεδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα, αυτα τα εργα α ποιω μαρτυρει περι εμου οτι πατηρ με απεσταλκεν. και ο πεμψας με πατηρ εκεινος μεμαρτυρηκεν περι εμου. ουτε φωνην αυτου πωποτε ακηκοατε ουτε ειδος αυτου εωρακατε, και τον λογον αυτου ουκ εχετε εν υμιν μενοντα, οτι ον απεστειλεν εκεινος, τουτω υμεις ου πιστευετε. εραυνατε τας γραφας, οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζων αιωνιον εχειν· και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου· και ου θελετε ελθειν προς με ινα ζων εχητε. Δοξαν παρα *ΑΠΩΝ* ου λαμβανω, αλλα εγνωκα υμας οτι την αγαπην του *ΘΥ* ουκ εχετε εν εαυτοις. εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου, και ου λαμβανετε με· εαν αλλος ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω, εκεινον λημψεσθε. πως δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες, και την δοξαν την παρα του μονου ου ζητειτε;

45 - 47 Μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προς τον *ΠΡΑ*· εστιν ο κατηγορων υμων Μωυσης, εις ον υμεις ηλπικατε. ει γαρ πιστευετε Μωυσει, πιστευετε αν εμοι· περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν. ει δε τοις εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε, πως τοις εμοις ρημασιν πιστευετε;

Κεφαலைο 6

1 - 4

Μετα ταυτα απηλθεν ο *ΙΣ* περαν της θαλασσης της Γαλιλαιας της Τιβεριαδος. ηκολουθει δε αυτω οχλος πολυς, οτι εθεωρουν τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων. ανηλθεν δε εις το ορος *ΙΣ* και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου. ην δε εγγυς το πασχα, η εορτη των Ιουδαιων.

5 - 15 Επαρας ουν τους οφθαλμους ο *ΙΣ* και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον λεγει προς Φιλιππον· ποθεν αγορασωμεν αρτους ινα φαγωσιν ουτοι; τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον· αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν. απεκριθη ουν αυτω ο Φιλιππος· διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος βραχυ λαβη. λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου, Ανδρεας ο αδελφος Σιμωνος Πετρου· εστιν παιδαριον ωδε ος εχει πεντε αρτους κριθινους και δυο οψαρια· αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτους; ειπεν ο *ΙΣ*· ποιησατε τους *ΑΝΟΥΣ* αναπεσειν. ην δε χορτος πολυς εν τω τοπω. ανεπεσαν ουν οι ανδρες τον αριθμον ως πεντακιςχιλιοι. ελαβεν ουν τους αρτους ο *ΙΣ* και ευχαριστησας εδωκεν τοις ανακειμενοις ομοιως και εκ των οψαριων οσον ηθελον. ως δε ενεπλησθησαν, λεγει τοις μαθηταις αυτου· συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα, ινα μη τι αποληται. συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α περισευσαν τοις βεβρωκοσιν. Οι ουν *ΑΝΟΙ* ιδοντες α εποιησεν σημεια ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον. *ΙΣ* ουν γνους οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν βασιλεια, ανεχωρησεν παλιν εις το ορος αυτος μονος.

16 - 21 Ως δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν και εμβαντες εις πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις Καφαρναουμ. και σκοτια ηδη εγεγονει και ουπω προς αυτους εληλυθει ο *ΙΣ*, η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διεγειρετο. εληλακοτες ουν ως σταδιους εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον *ΙΝ* περιπατοντα επι της θαλασσης και εγγυς του πλοιου γινομενον, και εφοβηθησαν. ο δε λεγει αυτοις· εγω εμι· μη φοβεισθαι. ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον, και ευθεως εγενετο το πλοιον επι της γης εις ην υπηγον.

22 - 30 Τη επαυριον ο οχλος ο εστηκως περαν της θαλασσης ειδον οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν και οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου ο *ΙΣ* εις το πλοιον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον· αλλα ηλθεν πλοια εκ Τιβεριαδος εγγυς του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του *ΚΥ*. οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι *ΙΣ* ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου, ανεβησαν αυτοι εις τα πλοιαρια και ηλθον εις Καφαρναουμ ζητουντες τον *ΙΝ*. και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω· ραββει, ποτε ωδε γεγονας; Απεκριθη αυτοις ο *ΙΣ* και ειπεν· αμην αμην λεγω υμιν, ζητειτε με ουχ οτι ειδατε σημεια, αλλ' οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε. εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζων αιωνιον, ην ο *ΥΣ* του *ΑΝΟΥ* υμιν δωσει· τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο *ΘΣ*. ειπον ουν προς αυτον· τι ποιωμεν ινα εργαζομεθα τα εργα του *ΘΥ*; απεκριθη *ΙΣ* και ειπεν αυτοις· τουτο εστιν το εργον του *ΘΥ*, ινα πιστευητε εις ον απεστειλεν εκεινος. Ειπον ουν αυτω· τι ουν ποιεις συ σημειον, ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι; τι εργαζη;

31

οι πατερες ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω, καθως εστιν γεγραμμενον· *αρτον εκ του ουρανου*

31 (cont)
- 40 *εδωκεν αυτοις φαγειν.* ειπεν ουν αυτοις ο *ΙΣ*· αμην αμην λεγω υμιν, ου Μωυσης δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου, *αλλ'* ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον· ο γαρ αρτος του *ΘΥ* εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζωην διδους τω κοσμω. ειπον ουν προς αυτον· *ΚΕ*, παντοτε δος ημιν τον αρτον τουτον. ειπεν αυτοις ο *ΙΣ*· εγω ειμι ο αρτος της ζωης· ο ερχομενος προς εμε ου μη πειναση, και ο πιστευων εις εμε ου μη διψησει ποποτε. *Αλλ'* ειπον υμιν οτι και εωρακατε με και ου πιστευετε. παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει, και τον ερχομενον προς εμε ου μη εκβαλω εξω, οτι καταβεβηκα απο του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον *αλλα* το θελημα του πεμψαντος με. τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με, ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου, *αλλα* αναστησω αυτο τη εσχατη ημερα. τουτο γαρ εστιν το θελημα του πατρος μου, ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζωην αιωνιον, και αναστησω αυτον εγω εν τη εσχατη ημερα.

41 - 51 Εγογγυζον ουν οι Ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν· εγω ειμι ο αρτος ο καταβας εκ του ουρανου, και ελεγον· ουχ ουτος εστιν *ΙΣ* ο υιος Ιωσηφ, ου ημεις οίδαμεν τον πατερα και την μητερα; πως νυν λεγει οτι εκ του ουρανου καταβεβηκα; απεκριθη *ΙΣ* και ειπεν αυτοις· μη γογγυζετε μετ' αλληλων. ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ μου ο πεμψας με ελκυση αυτον, καγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη ημερα. εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις· και εσονται *παντες διδακτοι ΘΥ*· πας ο ακουσας παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς εμε. ουχ οτι τον *ΠΡΑ* εωρακεν τις ει μη ο ων παρα του *ΘΥ*, ουτος εωρακεν τον *ΠΡΑ*. αμην αμην λεγω υμιν, ο πιστευων εχει ζωην αιωνιον. Εγω ειμι ο αρτος της ζωης, οι παteres υμων εφαγον το μαννα εν τη ερημω και απεθανον· ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων, ινα τις εξ αυτου φαγη και μη αποθανη. εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας· εαν τις φαγη εκ τουτου του αρτου ζησεται εις τον αιωνα, και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν υπερ της του κοσμου ζωης.

52 - 59 Εμαχοντο ουν προς αλληλους οι Ιουδαιοι λεγοντες· πως δυναται ουτος δουναι ημιν την σαρκαν αυτου φαγειν; ειπεν ουν αυτοις ο *ΙΣ*· αμην αμην λεγω υμιν, εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του *ΑΝΘΥ* και πιητε αυτου το αιμα, ουκ εχετε ζωην εν εαυτοις. ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνιον, καγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα. η γαρ σαρξ μου αληθης εστιν βρωσις, και το αιμα μου αληθης εστιν ποσις. ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω. καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα, και ο τρωγων με κακεινος ζησει δι' εμε. ουτος εστιν ο αρτος ο εξ ουρανου καταβας, ου καθως εφαγον οι παteres και απεθανον· ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησει εις τον αιωνα. Ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν Καφαρναουμ.

60 - 71 Πολλοι ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπον· σκληρος εστιν ο λογος ουτος· τις δυναται αυτου ακουειν; ειδως δε ο *ΙΣ* εν εαυτω οτι γογγυζουσιν περι τουτου οι μαθηται αυτου ειπεν αυτοις· τουτο υμας σκανδαλιζει; εαν ουν θεωρητε τον υιον του *ΑΝΘΥ* αναβαινοντα οπου ην το προτερον; το *ΠΝΑ* εστιν το ζωοποιουν, η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν· τα ρηματα α εγω λελαληκα υμιν *ΠΝΑ* εστιν και ζωη εστιν. *αλλ'* εισιν εξ υμων τινες οι ου πιστευουσιν. ηδει γαρ εξ αρχης ο *ΙΣ* τινες εισιν οι μη πιστευοντες και τις ην ο μελλων αυτον παραδιδοναι. και ελεγεν· δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ην δεδομενον αυτω εκ του πατρος. Εκ τουτου πολλοι εκ των μαθητων αυτου απηλθον εις τα οπισω και ουκετι μετ' αυτου περιεπατου. ειπεν ουν ο *ΙΣ* τοις δωδεκα· μη και υμεις θελετε υπαγειν; απεκριθη αυτω Σιμων Πετρος· *ΚΕ*, προς τινα απελευσομεθα; ρηματα ζωης αιωνιου εχεις, και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο αγιος του *ΘΥ*. απεκριθη αυτοις ο *ΙΣ*· ουκ εγω υμας τους δωδεκα εξελεξαμην; και εξ υμων εις διαβολος εστιν. ελεγεν δε τον Ιουδαν Σιμωνος Ισ-Καριωτου· ουτος γαρ εμελλεν παραδιδοναι αυτον, εις εκ των δωδεκα.

Κεφαலைο 7

1 - 9 Μετα ταυτα περιεπατει ο *ΙΣ* εν τη Γαλιλαια· ου γαρ ηθελεν εν τη Ιουδαια περιπατειν, οτι εζητουν αυτον οι Ιουδαιοι αποκτειναι. Ην δε εγγυς η εορτη των Ιουδαιων η σκηνοπηγια. ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου· μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εις την Ιουδαιαν, ινα και οι μαθηται σου θεωρησουσιν σου τα εργα α ποιεις· ουδεις γαρ τι εν κρυπτω ποιει και ζητει αυτος εν παρρησια ειναι. ει ταυτα ποιεις, φανερωσον σεαυτον τω κοσμω. ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εις αυτον. λεγει ουν αυτοις ο *ΙΣ*· ο καιρος ο εμος ουπω παρεστιν, ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος. ου δυναται ο κοσμος μισειν υμας, εμε δε μισει, οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν. υμεις αναβητε εις την εορτην· εγω ουπω αναβαινω εις την εορτην ταυτην, οτι ο εμος καιρος ουπω πεπληρωται. ταυτα δε ειπων αυτος εμεινεν εν τη Γαλιλαια.

10 - 13 Ως δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου εις την εορτην, τοτε και αυτος ανεβη ου φανερωσ αλλα ως εν κρυπτω. οι ουν Ιουδαιοι εζητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον· που εστιν εκεινος; και γογγυσμος περι αυτου ην πολυς εν τοις οχλοις· οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν, αλλοι ελεγον· ου, αλλα πλανα τον οχλον. ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των Ιουδαιων.

14 - 24

Ἦδη δε τῆς εορτῆς μεσουσης ανεβη Ἰς εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκεν. ἐθαυμάζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς; ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰς καὶ εἶπεν· ἡ ἐμὴ διδασχὴ οὐκ ἐστὶν ἐμῆ ἀλλὰ τοῦ πεμψάντος με· εἰάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γινώσεται περὶ τῆς διδασχῆς ποτερον ἐκ τοῦ ΘΥ ἐστὶν ἡ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ. ὁ ἀφ' ἐαυτοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πεμψάντος αὐτόν οὗτος ἀληθῆς ἐστὶν καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστὶν. Οὐ Μωϋσεως δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. τί με ζητεῖτε ἀποκτείνει; ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος· δαίμονιον ἐχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτείνει; ἀπεκρίθη Ἰς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. διὰ τοῦτο Μωϋσεως δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν - οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωϋσεως ἐστὶν ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων - καὶ ἐν σαββάτῳ περιτεμνέτε *ἌΝΘΝ*. εἰ περιτομὴν λαμβάνει *ἌΝΘΣ* ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσεως, ἐμοὶ χολάτε ὅτι ὅλον ἀνθρώπον υγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

25 - 36

Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμειτῶν· οὐχ οὗτος ἐστὶν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτείνει; καὶ ἰδε παρρησία λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ λεγούσιν. μήποτε ἀληθῶς ἐγνώσαν οἱ ἀρχόντες ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ ΧΣ; ἀλλὰ τοῦτον οἰδαμεν ποθεν ἐστὶν· ὁ δὲ ΧΣ ὅταν ἐρχῆται οὐδεὶς γινώσκει ποθεν ἐστὶν. ἐκράξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδασκῶν ὁ Ἰς καὶ λέγων· καμὲ οἰδάτε καὶ οἰδάτε ποθεν εἰμι· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐληλυθα, ἀλλ' ἐστὶν ἀληθινὸς ὁ πεμψάς με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἰδάτε· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κακείνος με ἀπεστείλεν. Ἐζητοῦν οὖν αὐτόν πιασαί, καὶ οὐδεὶς ἐπεβάλεν ἐπ' αὐτόν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπῶ ἐληλυθεῖ ἡ ὥρα αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν καὶ ἔλεγον· ὁ ΧΣ ὅταν ἐλθῇ μὴ πλείονα σημεῖα ποιήσει ὢν οὗτος ἐποίησεν; ἤκουσαν δὲ οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγυζόντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα, καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ὑπηρέτας ἵνα πιασῶσιν αὐτόν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰς· ἐτι χρόνον μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ υπαγῶ πρὸς τὸν πεμψάντα με. ζητήσετε με καὶ οὐχ εὕρησετε, καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἐαυτούς· πού οὗτος μέλλει πορευεσθαι ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὕρησομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασποράν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορευεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς Ἑλληνας; τίς ἐστὶν ὁ λόγος οὗτος ὃν εἶπεν ὅτι· ζητήσετε με καὶ οὐχ εὕρησετε, καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

37 - 52

Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς εορτῆς εἰστήκει ὁ Ἰς καὶ ἐκράξεν λέγων· εἰάν τις δίψα ἐρχεσθῶ πρὸς με καὶ πίνετω. ὁ πιστευὼν εἰς ἐμε, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρευσσοῦσιν ὕδατος ζῶντος. τοῦτο δὲ ἔλεγεν περὶ τοῦ *ΠΝΣ* ὃ ἐμέλλον λαμβάνειν οἱ πιστευσάντες εἰς αὐτόν· οὐπῶ γὰρ ἦν *ΠΝΑ*, ὅτι Ἰς οὐδέπῳ ἐδοξάσθη. Ἐκ τοῦ ὄχλου οὖν ἀκούσαντες τῶν λόγων τούτων ἔλεγον· οὗτος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον· οὗτος ἐστὶν ὁ ΧΣ, οἱ δὲ ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ ΧΣ ἐρχεται; οὐχ ἡ γραφή εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ καὶ ἀπὸ Βηθλεεμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυὶδ ἐρχεται ὁ ΧΣ; σχίσμα οὖν ἐγένετο ἐν τῷ ὄχλῳ δι' αὐτόν· τινες δὲ ἠθέλον ἐξ αὐτῶν πιασαί αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπεβάλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ λέγουσιν αὐτοῖς ἐκεῖνοι· δια τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε ἐλάλησεν οὕτως *ἌΝΘΣ*. ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλανήσθε; μὴ τίς ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλὰ ὁ ὄχλος οὗτος ὃ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπαράτοί εἰσιν. εἶπεν δὲ Νικοδήμους πρὸς αὐτούς, ὃ ἐλθὼν πρὸς αὐτόν τὸ προτερον, εἰς ὢν ἐξ αὐτῶν· μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν *ἌΝΘΝ* εἰάν μὴ ἀκουσῇ πρῶτον παρ' αὐτοῦ καὶ γνῶ τί ποιεῖ; ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐραυνησον καὶ ἰδε ὅτι ἐκ τῆς Γαλιλαίας προφήτης οὐκ ἐγείρεται.

Κεφάλαιο 8

12 - 20

Πάλιν οὖν αὐτοῖς ἐλάλησεν ὁ Ἰς λέγων· ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὃ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἐξεῖ τὸ φῶς τῆς ζωῆς. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἐστὶν ἀληθῆς. ἀπεκρίθη Ἰς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· κἀν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθῆς ἐστὶν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα ποθεν ἦλθον καὶ πού υπαγῶ· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἰδάτε ποθεν ἐρχομαι ἢ πού υπαγῶ. ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. καὶ εἰάν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθινή ἐστὶν, ὅτι ἄνθρωπος οὐκ εἰμι, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πεμψάς με πατήρ. καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γεγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθῆς ἐστὶν. ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πεμψάς με πατήρ. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· πού ἐστὶν ὁ πατήρ σου; ἀπεκρίθη Ἰς· οὔτε ἐμε οἰδάτε οὔτε τὸν *ΠΡΑ* μου· εἰ ἐμε ἠδέετε, καὶ τὸν πατέρα μου ἀν ἠδέετε. Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδασκῶν ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὐπῶ ἐληλυθεῖ ἡ ὥρα αὐτοῦ.

21 - 27

Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς· ἐγὼ υπαγῶ καὶ ζητήσετε με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ υπαγῶ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· μήτι ἀποκτενεῖ ἐαυτόν, ὅτι λέγει· ὅπου ἐγὼ υπαγῶ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; ἔλεγεν οὖν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐκ τῶν κατῶ ἐστε, ἐγὼ ἐκ τῶν ἀνω εἰμι· ὑμεῖς ἐκ τούτου τοῦ κόσμου ἐστε, ἐγὼ οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. εἶπον ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν· εἰάν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. καὶ ἔλεγεν αὐτῷ· σὺ τίς εἶ; εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰς· Εἶπον ὑμῖν τὴν ἀρχὴν ὃ τί καὶ λαλῶ ὑμῖν; πολλὰ ἐχῶ περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν, ἀλλ' ὁ πεμψάς με ἀληθῆς ἐστὶν, καγῶ ἀ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν κόσμον. οὐκ ἐγνώσαν ὅτι τὸν

- 27 (cont)
- 29 πατερα αυτοις ελεγεν. ειπεν ουν αυτοις ο ΙΣ· οταν υψωσητε τον υιον του ανθρωπου, τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι, και απ' εμαυτου ποιω ουδεν, αλλα καθως εδιδαξεν με ο πατηρ ταυτα λαλω. και ο πεμψας με μετ' εμου εστιν· ουκ αφηκεν με μονον, οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε.
- 30 - 38 Ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον. ελεγεν ουν ο ΙΣ προς τους πεπιστευκοτας αυτω Ιουδαιους· εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω, αληθως μαθηται μου εστε και γνωσεσθε την αληθειαν, και η αληθεια ελευθερωσει υμας. απεκριθησαν προς αυτον· σπερμα Αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν ποποτε· πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε; απεκριθη αυτοις ΙΣ· αμην αμην λεγω υμιν οτι πας ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν της αμαρτιας. ο δε δουλος ου μνει εν τη οικια εις τον αιωνα, ο υιος μνει εις τον αιωνα. εαν ουν ο ΥΣ υμας ελευθερωση, οντως ελευθεροι εσεσθε. Οιδα οτι σπερμα Αβρααμ εστε· αλλα ζητειτε με αποκτειναι, οτι ο λογος ο εμος ου χωρει εν υμιν. α εγω εωρακα παρα τω πατρι λαλω· και υμεις ουν α ηκουσατε παρα του πατρος ποιειτε.
- 39 - 47 απεκριθησαν και ειπαν αυτω· ο πατηρ ημων Αβρααμ εστιν. λεγει ουν αυτοις ο ΙΣ· ει τεκνα του Αβρααμ εστε, τα εργα του Αβρααμ εποιειτε· νυν δε ζητειτε με αποκτειναι ανθρωπον ος την αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα του ΘΥ· τουτο Αβρααμ ουκ εποιησεν. υμεις ποιειτε τα εργα του πατρος υμων. ειπαν ουν αυτω· ημεις εκ πορνειας ου γεγενημεθα, ενα πατερα εχομεν τον ΘΝ. ειπεν αυτοις ο ΙΣ· ει ο ΘΣ πατηρ υμων ην ηγαπατε αν εμε, εγω γαρ εκ του ΘΥ εξηλθον και ηκω· ουδε γαρ απ' εμαυτου εληλυθα, αλλ' εκεινος με απεσταλκεν. δια τι την λαλιαν την εμην ου γινωσκετε; οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον εμον. υμεις εκ του πατρος του διαβολου εστε και τας επιθυμιας του πατρος υμων θελετε ποιειν. εκεινος ανθρωποκτονος ην απ' αρχης και εν τη αληθεια ουκ εστηκεν, οτι αληθεια ουκ εστιν εν αυτω. οταν λαλη το ψευδος, εκ των ιδιων λαλει, οτι ψευστης εστιν και ο πατηρ αυτου. εγω δε οτι την αληθειαν λεγω, ου πιστευετε μοι. τις εξ υμων ελεγει με περι αμαρτιας; ει αληθειαν λεγω, δια τι υμεις ου πιστευετε μοι; ο ων εκ του ΘΥ τα ρηματα του ΘΥ ακουει· δια τουτο υμεις ουκ ακουετε, οτι εκ του ΘΥ ουκ εστε.
- 48 - 59 Απεκριθησαν οι Ιουδαιοι και ειπον αυτω· ου καλως ημεις λεγομεν οτι Σαμαριτης ει συ και δαιμονιον εχεις; απεκριθη ΙΣ· εγω δαιμονιον ουκ εχω, αλλα τιμω τον πατερα μου, και υμεις ατιμαζετε με. εγω δε ου ζητω την δοξαν μου· εστιν ο ζητων και κρινων. αμην αμην λεγω υμιν, εαν τις τον λογον τον εμον τηρηση, θανατον ου μη ιδη εις τον αιωνα. ειπον αυτω οι Ιουδαιοι· νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις. Αβρααμ απεθανεν και οι προφηται, και συ λεγεις· εαν τις μου τον λογον τηρηση, ου μη γευσηται θανατου εις τον αιωνα. μη συ μειζων ει του πατρος ημων Αβρααμ, οστις απεθανεν; και οι προφηται απεθανον. τινα σεαυτον ποιεις; απεκριθη ΙΣ· εαν εγω δοξασω εμαυτον, η δοξα μου ουδεν εστιν· εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με, ον υμεις λεγετε οτι ο ΘΣ ημων εστιν, και ουκ εγνωκατε αυτον, εγω δε οιδα αυτον. και εαν ειπω οτι ουκ οιδα αυτον, εσομαι υμων ομοιος ψευστης· αλλα οιδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω. Αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην, και ειδεν και εχαρη. ειπον ουν οι Ιουδαιοι προς αυτον· πεντηκοντα ετη ουπω εχεις και Αβρααμ εωρακας; ειπεν αυτοις ο ΙΣ· αμην αμην λεγω υμιν, πριν Αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι. ηραν ουν λιθους ινα βαλωσιν επ' αυτον. ΙΣ δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου.
- Κεφαலைο 9
- 1 - 12 Και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετης. και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες· ραββει, τις ημαρτεν, ουτος η οι γονεις αυτου, ινα τυφλος γεννηθη; απεκριθη ΙΣ· ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου, αλλ' ινα φανερωθη τα εργα του ΘΥ εν αυτω. ημας δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντος ημας εως ημερα εστιν· ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι. οταν εν τω κοσμω ω, φως ειμι του κοσμου. ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν πληον εκ του πτυσματος και επεχρισεν αυτου τον πληον επι τους οφθαλμους και ειπεν αυτω· υπαγε νισαι εις την κολυμβηθραν του Σιλωαμ (ο ερμηνευεται απεσταλμενος). απηλθεν ουν και ενιψατο και ηλθεν βλεπων. Οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες αυτον το προτερον οτι προσαιτης ην ελεγον· ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων; αλλοι ελεγον ουτος εστιν, αλλοι ελεγον· ουχι, αλλα ομοιος αυτω εστιν. εκεινος δε ελεγεν εγω ειμι. ειπαν ουν αυτω· πως ηνεωχθησαν σου οι οφθαλμοι; απεκριθη εκεινος· ο ανθρωπος ο λεγομενος ΙΣ πληον εποιησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι οτι υπαγε εις τον Σιλωαμ και νισαι· απελθων ουν και νισαμενος ανεβλεψα. ειπαν ουν αυτω· που εστιν εκεινος; λεγει· ουκ οιδα.
- 13 - 19 Αγουσιν αυτον προς τους Φαρισαιους τον ποτε τυφλον. ην δε σαββατον εν η ημερα τον πληον εποιησεν ο ΙΣ και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους. παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι Φαρισαιοι πως ανεβλεψεν. ο δε ειπεν αυτοις· πληον επεθηκεν μου επι τους οφθαλμους και ενιψαμην και βλεπω. ελεγον ουν εκ των Φαρισαιων τινες· ουκ εστιν ουτος παρα ΘΥ ο ανθρωπος, οτι το σαββατον ου τηρει. αλλοι ελεγον· πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν; και σχισμα ην εν αυτοις. λεγουσιν ουν τω τυφλω παλιν· συ τι λεγεις περι αυτου, οτι ηνεωξεν σου τους οφθαλμους; ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν. Ουκ επιστευσαν ουν οι Ιουδαιοι περι αυτου οτι ην τυφλος και ανεβλεψεν εως οτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος και επηρωτησαν αυτους λεγοντες· ουτος εστιν ο υιος υμων, ον υμεις λεγετε οτι τυφλος

19 (cont)
- 34
εγεννηθη; πως ουν αρτι βλεπει; απεκριθησαν ουν οι γονεις αυτου και ειπαν· οίδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη· πως δε νυν βλεπει ουκ οίδαμεν, η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οίδαμεν· αυτον ερωτησατε, ηλικιαν εχει, αυτος περι εαυτου λαλησει. ταυτα ειπον οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους Ιουδαιους· ηδη γαρ συνετεθειντο οι Ιουδαιοι ινα εαν τις ομολογησιν αυτον ΧΝ, αποσυναγωγος γενηται. δια τουτο οι γονεις αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει, και αυτον επερωτησατε. Εφωνησαν ουν τον ΑΝΘΝ εκ δευτερου ος ην τυφλος και ειπαν αυτω· δος δοξαν τω ΘΩ· ημεις οίδαμεν οτι ουτος ο ανθρωπος αμαρτωλος εστιν. απεκριθη ουν εκεινος· ει αμαρτωλος εστιν ουκ οίδα· εν οίδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω. ειπον ουν αυτω παλιν· τι εποιησεν σοι; πως ηνεωξεν σου τους οφθαλμους; απεκριθη αυτοις· ειπον υμιν ηδη και ηκουσατε· τι θελετε παλιν ακουειν; μη και υμεις θελετε μαθηται αυτου γενεσθαι; και ελοιδορησαν αυτον και ειπαν· συ μαθητης εκεινου ει, ημεις γαρ Μωυσεως εσμεν μαθηται· ημεις δε οίδαμεν οτι Μωυσει λελαληκεν ο ΘΣ, τουτον δε ουκ οίδαμεν ποθεν εστιν. απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις· τουτο γαρ το θαυμαστον εστιν, οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν, και ηνοιξεν μου τους οφθαλμους. οίδαμεν οτι αμαρτωλων ο ΘΣ ουκ ακουει, αλλ' εαν τις θεοσεβης ην και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει. εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου· ει μη ην ουτος παρα ΘΥ ο ΑΝΘΣ, ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν. απεκριθησαν και ειπαν αυτω· εν αμαρτια συ εγεννηθης ολος και συ διδασκεις ημας; και εξεβαλαν αυτον εξω.

35 - 41
Ηκουσεν ο Γ' οτι εξεβαλαν αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω· συ πιστευεις εις τον υιον του ΑΝΘΥ; απεκριθη εκεινος· και τις εστιν εφη, ΚΕ, ινα πιστευσω εις αυτον; ειπεν αυτω Γ'· και εορακας αυτον και ο λαλων μετα σου αυτος εστιν. ο δε εφη· πιστευω, ΚΕ· και προσεκυνησεν αυτω. Και ειπεν ο Γ'· εις κριμα εγω ηλθον εις τον κοσμον τουτον, ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται. ηκουσαν εκ των Φαρισαιων ταυτα οι μετ' αυτου οντες και ειπον αυτω· μη και ημεις τυφλοι εσμεν; ειπεν αυτοις Γ'· ει τυφλοι ητε, ουκ αν ειχετε αμαρτιαν· νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν, η αμαρτια υμων μενει.

Κεφαλαιο 10
1 - 6
Αμην αμην λεγω υμιν, ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαγοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης· ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων. τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατια της φωνης αυτου ακουει και τα ιδια προβατα φωνει κατ' ονομα και εξαγει αυτα. οταν τα ιδια παντα εκβαλη, εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει, οτι οιδασιν αυτου την φωνην· αλλοτριω δε ου μη ακολουθησωσιν, αλλα φευξονται απ' αυτου, οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην. Ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο Γ', εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει αυτοις.

7 - 21
Ειπεν ουν αυτοις ο Γ'· αμην αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα των προβατων. παντες οσοι ηλθον κλεπται εισιν και λησται, αλλ' ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα. εγω ειμι η θυρα· δι' εμου εαν τις εισελθη σωθησεται και εισελευσεται και εξελευσεται και νομην ευρησει. ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλεψη και θυση και απολεση· εγω ηλθον ινα ζωην εχωσιν και περισσον εχωσιν. Εγω ειμι ο ποιμην ο καλος. ο ποιμην ο καλος την ψυχην αυτου τιθησιν υπερ των προβατων· ο μισθωτος και ουκ ων ποιμην, ου ουκ εστιν τα προβατα ιδια, θεωρει τον λυκον ερχομενον και αφησιν τα προβατα και φευγει - και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπιζει - οτι μισθωτος εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων. Εγω ειμι ο ποιμην ο καλος και γινωσκω τα εμα και γινωσκουσι με τα εμα, καθως γινωσκει με ο πατηρ καγω γινωσκω τον πατερα, και την ψυχην μου διδωμι υπερ των προβατων. και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν εκ της αυλης ταυτης· κακεινα δει με συναγαγειν και της φωνης μου ακουσουσιν, και γενησονται μια ποιμνη, εις ποιμην. Δια τουτο με ο πατηρ αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου, ινα παλιν λαβω αυτην. ουδεις αιρει αυτην απ' εμου, αλλ' εγω τιθημι αυτην απ' εμαυτου. εξουσιαν εχω θειναι αυτην, και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην· ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατρος μου. Σχισμα παλιν εγενετο εν τοις Ιουδαιοις δια τους λογους τουτους. ελεγον δε πολλοι εξ αυτων· δαιμονιον εχει και μαινεται· τι αυτου ακουετε; αλλοι ελεγον· ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου· μη δαιμονιον δυναται τυφλων οφθαλμους ανοιξαι;

22 - 33
Εγενετο τοτε τα εγκαινια εν τοις Ιεροσολυμοις, χειμων ην, και περιεπατει ο Γ' εν τω ιερω εν τη στοα του Σολομωνος. εκυκλωσαν ουν αυτον οι Ιουδαιοι και ελεγον αυτω· εως ποτε την ψυχην ημων αιρεις; ει συ ει ο ΧΣ, ειπε ημιν παρησια. απεκριθη αυτοις ο Γ'· ειπον υμιν και ου πιστευετε· τα εργα α εγω ποιω εν τω ονοματι του πατρος μου ταυτα μαρτυρει περι εμου· αλλα υμεις ου πιστευετε, οτι ουκ εστε εκ των προβατων των εμων. τα προβατα τα εμα της φωνης μου ακουουσιν, καγω γινωσκω αυτα και ακολουθουσιν μοι, καγω διδωμι αυτοις ζωην αιωνιον και ου μη απολωνται εις τον αιωνα και ουχ αρπαση τις αυτα εκ της χειρος μου. ο πατηρ μου ος εδωκεν μοι μειζον παντων εστιν, και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της χειρος του πατρος. εγω και ο πατηρ εν εσμεν. Εβαστασαν παλιν λιθους οι Ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον. απεκριθη αυτοις ο Γ'· πολλα εργα καλα εδειξα υμιν εκ του πατρος μου· δια ποιον αυτων εργων λιθαζετε με; απεκριθησαν αυτω οι Ιουδαιοι· περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιας, και οτι συ ανθρωπος ων ποιεις σεαυτον

33 (cont)
- 39

ΘΝ. απεκριθη αυτοις ΙΣ· ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων οτι *εγω ειπα· θεοι εστε*; ει εκεινους ειπεν θεους προς ους ο λογος του ΘΥ εγενετο, και ου δυναται λυθηναι η γραφη, ον ο πατηρ ηγιασεν και απεστειλεν εις τον κοσμον υμεις λεγετε οτι βλασφημεις, οτι ειπον· υιος του ΘΥ ειμι; ει ου ποιω τα εργα του πατρος μου, μη πιστευετε μοι· ει δε ποιω, καν εμοι μη πιστευητε, τοις εργασις πιστευσατε, ινα γνωτε και γινωσκητε οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν τω πατρι. Εζητουν ουν παλιν αυτον πιασαι, και εξηλθεν εκ της χειρος αυτων.

40 - 42

Και απηλθεν παλιν περαν του Ιορδανου εις τον τοπον οπου ην Ιωαννης το πρωτον βαπτιζων και εμεινεν εκει. και πολλοι ηλθον προς αυτον και ελεγον οτι Ιωαννης μεν σημειον εποιησεν ουδεν, παντα δε οσα ειπεν Ιωαννης περι τουτου αληθη ην. και πολλοι επιστευσαν εις αυτον εκει.

Κεφαλαιο 11

1 - 10

Ην δε τις ασθενων, Λαζαρος απο Βηθανιας, εκ της κωμης Μαριας και Μαρθας της αδελφης αυτης. ην δε Μαρια η αλειψασα τον ΚΝ μυρω και εκμαξασα τους ποδας αυτου ταις θριξιν αυτης, ης ο αδελφος Λαζαρος ησθενει. απεστειλαν ουν αι αδελφαι προς αυτον λεγουσαι· *ΚΕ*, ιδε ον φιλεις ασθενει. ακουσας δε ο ΙΣ ειπεν· αυτη η ασθeneia ουκ εστιν προς θανατον αλλ' υπερ της δοξης του ΘΥ, ινα δοξασθη ο ΥΣ δι' αυτης. ηγαπα δε ο ΙΣ την Μαρθαν και την αδελφην αυτης και τον Λαζαρον. ως ουν ηκουσεν οτι ασθενει, τοτε μεν εμεινεν εν ω ην τοπω δυο ημερας, επεिता μετα τουτο λεγει τοις μαθηταις· *αγωμεν εις την Ιουδαιαν παλιν. λεγουσιν αυτω οι μαθηται· ραββει, νυν εζητουν σε λιθασαι οι Ιουδαιοι, και παλιν υπαγεις εκει; απεκριθη ΙΣ· ουχι δωδεκα ωραι εισιν της ημερας; εαν τις περιπατη εν τη ημερα, ου προσκοπται, οτι το φως του κοσμου τουτου βλεπει· εαν δε τις περιπατη εν τη νυκτι, προσκοπται, οτι το φως ουκ εστιν εν αυτω.*

11 - 16

Ταυτα ειπεν, και μετα τουτο λεγει αυτοις· Λαζαρος ο φιλος ημων κεκοιμηται· *αλλα πορευομαι ινα εξυπνισω αυτον. ειπαν ουν οι μαθηται αυτω· ΚΕ*, ει κεκοιμηται σωθησεται. ειρηκει δε ο ΙΣ περι του θανατου αυτου, εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεως του υπνου λεγει. τοτε ουν ειπεν αυτοις ΙΣ παρρησια· Λαζαρος απεθανεν, και χαιρω δι' υμας ινα πιστευσητε, οτι ουκ ημην εκει· *αλλα αγωμεν προς αυτον. ειπεν ουν Θωμας ο λεγομενος Διδυμος τοις συμμαθηταις· αγωμεν και ημεις ινα αποθανωμεν μετ' αυτου.*

17 - 27

Ελθων ουν ο ΙΣ ευρεν αυτον ηδη τεσσαρας ημερας εν τω μνημειω εχοντα. ην δε η Βηθανια εγγυς των Ιεροσολυμων ως απο σταδιων δεκαπεντε. πολλοι δε εκ των Ιουδαιων εληλυθεισαν προς την Μαρθαν και Μαρναν ινα παραμυθησωνται αυτας περι του αδελφου. η ουν Μαρθα ως ηκουσεν οτι ΙΣ ερχεται υπηνητησεν αυτω· Μαρια δε εν τω οικω εκαθεζετο. ειπεν ουν η Μαρθα προς τον ΙΝ· *ΚΕ*, ει ης ωδε ο αδελφος μου ουκ αν απεθανεν· *αλλα και νυν οίδα οτι οσα αν αιτησης τον θεον δωσει σοι ο ΘΣ. λεγει αυτη ο ΙΣ· αναστησεται ο αδελφος σου. λεγει αυτω η Μαρθα· οίδα οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα. ειπεν αυτη ΙΣ· εγω ειμι η αναστασις και η ζωη· ο πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται, και πας ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις τον αιωνα. πιστευεις τουτο; λεγει αυτω· ναι ΚΕ, εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο ΧΣ ο υιος του ΘΥ ο εις τον κοσμον ερχομενος.*

28 - 37

Και ταυτα ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν Μαρναν την αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα· ο διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε. εκεινη δε ως ηκουσεν εγειρεται ταχυ και ερχεται προς αυτον. ουπω δε εληλυθει ο ΙΣ εις την κωμην, αλλ' ην ετι επι τω τοπω οπου υπηνητησεν αυτω η Μαρθα. οι ουν Ιουδαιοι οι οντες μετ' αυτης εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην, ιδοντες την Μαρναν οτι ταχεως ανεστη και εξηλθεν, ηκολουθησαν αυτη δοξαντες οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση εκει. Η ουν Μαρναν ως ηλθεν οπου ην ΙΣ και ιδουσα αυτον επεσεν αυτου προς τους ποδας λεγουσα αυτω· *ΚΕ*, ει ης ωδε ουκ αν μου απεθανεν ο αδελφος. ΙΣ ουν ως ειδεν αυτην κλαιουσαν και συνεληλυθοτας αυτη Ιουδαιους κλαιοντας, ενεβριμησατο τω ΙΝΙ και εταραξεν εαυτον και ειπεν· *που τεθεικατε αυτον; λεγουσιν αυτω· ΚΕ*, ερχου και ιδε. εδακρυσεν ο ΙΣ. ελεγον ουν οι Ιουδαιοι· *ιδε πως εφιλει αυτον. τινες δε εξ αυτων ειπον· ουκ εδυνατο ουτος ο ανοιξας τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος μη αποθανη;*

38 - 44

ΙΣ ουν παλιν εμβριμωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον· ην δε σπηλαιον και λιθος επεκειτο επ' αυτω. λεγει ο ΙΣ· *αρατε τον λιθον. λεγει αυτω η αδελφη του τετελευτηκοτος Μαρθα· ηδη οζει, τεταρταιος γαρ εστιν. λεγει αυτη ΙΣ· ουκ ειπον σοι εαν πιστευσης οψη την δοξαν του ΘΥ; ηραν ουν τον λιθον. ο δε ΙΣ ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν· πατερ, ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου. εγω δε ηδειν οτι παντοτε μου ακουεις, αλλα δια τον οχλον τον περιεστωτα ειπον, ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας. και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν· Λαζαρε, δευρο εξω. εξηλθεν ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριας και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδετο. λεγει αυτοις ο ΙΣ· *λυσατε αυτον και αφερετε αυτον υπαγειν.**

45 - 48

Πολλοι ουν εκ των Ιουδαιων οι ελθοντες προς την Μαρναν εωρακοτες α εποιησεν επιστευσαν εις αυτον· τινες δε εξ αυτων απηλθαν προς τους Φαρισαιους και ειπαν αυτοις α εποιησεν ΙΣ. Συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι Φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον· *τι ποιουμεν οτι ουτος ο ΑΝΘΣ πολλα ποιει σημεια; εαν αφωμεν αυτον ουτως, παντες πιστευσωσιν εις αυτον, και ελευσονται οι Ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον*

48 (cont)
- 54

τοπον και το εθνος. εις δε τις εξ αυτων Καιαφας, αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου, ειπεν αυτοις· υμεις ουκ οιδατε ουδεν, ουδε λογιζεσθε οτι συμφερει υμιν ινα εις *ΑΝΘΣ* αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται. τουτο δε αφ' εαυτου ουκ ειπεν, αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου επροφητευσεν οτι ημελλεν *ΙΣ* αποθνησκειν υπερ του εθνους, και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ' ινα και τα τεκνα του *ΘΥ* τα εσκορπισμενα συναγαγη εις εν. απ' εκεινης ουν της ημερας εβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον. Ο ουν *ΙΣ* ουκετι παρρησια περιεπατει εν τοις Ιουδαιοις, αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου, εις Εφραιμ λεγομενην πολιν, κακει εμεινεν μετα των μαθητων.

55 - 57

Κεφαலைο 12

1 - 11

Ην δε εγγυς το πασχα των Ιουδαιων, και ανεβησαν πολλοι εις Ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους. εξητουν ουν τον *ΙΝ* και ελεγον μετ' αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες· τι δοκει υμιν; οτι ου μη ελθη εις την εορτην; δεδωκεισαν δε οι αρχιερεις και οι Φαρισαιοι εντολην ινα εαν τις γνω που εστιν μηνυση, οπως πιασωσιν αυτον. • Ο ουν *ΙΣ* προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις Βηθανιαν, οπου ην Λαζαρος ο τεθνηκως, ον ηγειρεν εκ νεκρων *ΙΣ*. εποιησεν ουν αυτω δειπνον εκει, και Μαρθα διηκονει, ο δε Λαζαρος εις ην εκ των ανακειμενων συν αυτω. Η ουν Μαρια λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικης πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του *ΙΥ* και εξεμαξεν ταις θριξιν αυτης τους ποδας αυτου· η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου. λεγει δε Ιουδας ο Ισκαριωτης εις των μαθητων αυτου, ο μελλων αυτον παραδιδουαι· δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις; ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω, αλλ' οτι κλεπτης ην και το γλωσσοκομον εχειν, και τα βαλλομενα εβασταζεν. ειπεν ουν ο *ΙΣ*· αφες αυτην, ινα εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τηρηση αυτο· τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ' εαυτων, εμε δε ου παντοτε εχετε. Εγνω ουν ο οχλος ο πολυς των Ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον *ΙΝ* μονον, αλλ' ινα και τον Λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων. εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον Λαζαρον αποκτεινωσιν, οτι πολλοι δι' αυτον των Ιουδαιων επιστευσαν εις τον *ΙΝ*.

12

Τη επαυριον ο οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην, ακουσαντες οτι ερχεται ο *ΙΣ* εις Ιεροσολυμα ελαβαν τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραυγασαν λεγοντες·

13

ωσαννα·

*ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι ΚΥ,
ο βασιλευς του Ισραηλ.*

14

ευρων δε ο *ΙΣ* οναριον εκαθισεν επ' αυτο, καθως εστιν γεγραμμενον·

15

μη φοβου, θυγατηρ Σιων·

*ιδου ο βασιλευς σου ερχεται,
καθημενος επι πωλων ονου.*

16 - 19

ταυτα ουκ εγνωσαν οι μαθηται αυτου το πρωτον, αλλ' οτε εδοξασθη *ΙΣ* τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ' αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω. εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ' αυτου οτι τον Λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων. δια τουτο υπηνητησεν αυτω ο οχλος, οτι ηκουσαν αυτον τουτο πεποιηκεναι το σημειον. οι ουν Φαρισαιοι ειπαν προς εαυτους· θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν· ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν.

20 - 26

Ησαν δε Ελληνες τινες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη· ουτοι ουν προσηλθον Φιλιππω τω απο Βηθσαιδα της Γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες· *ΚΕ*, θελομεν τον *ΙΝ* ιδειν. ερχεται ο Φιλιππος και λεγει τω Ανδρεα, Ανδρεας δε και Φιλιππος και λεγουσιν τω *ΙΥ*. ο δε *ΙΣ* αποκρινεται αυτοις λεγων· εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο *ΥΣ* του *ΑΝΘΥ*. αμην αμην λεγω υμιν, εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθανη, αυτος μονος μενει· εαν δε αποθανη, πολυν καρπον φερει. ο φιλων την ψυχην αυτου απολλυει αυτην, και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην. εαν εμοι τις διακονη, εμοι ακολουθειτω, και οπου εγω ειμι εκει και ο διακονος ο εμος εσται· εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ.

27 - 34

Νυν *η ψυχη μου τεταρακται*, και τι ειπω; πατερ, *σωσον με* εκ της ωρας ταυτης; αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην. πατερ, δοξασον σου το ονομα. ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου· και εδοξασα και παλιν δοξασω. ο ουν οχλος ο εστως και ακουσας ελεγον βροντην γεγονεναι, αλλοι ελεγον· αγγελος αυτω ελαλησεν. απεκριθη *ΙΣ* και ειπεν· ου δι' εμε η φωνη αυτη ηλθεν αλλα δι' υμας. νυν κρισις εστιν του κοσμου τουτου, νυν ο αρχων του κοσμου τουτου βληθησεται εξω· καγω εαν υψωθω εκ της γης, παντα ελκυσω προς εμαυτον. τουτο δε ελεγεν σημαιων ποιω θανατω ημελλεν αποθνησκειν. Απεκριθη ουν αυτω ο οχλος· ημεις

34 (cont)
- 36 ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο ΧΣ μενει εις τον αιωνα, και πως συ λεγεις οτι δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου; τις εστιν ουτος ο υιος του ανθρωπου; ειπεν ουν αυτοις ο ΙΣ· ετι μικρον χρονον το φως εν υμιν εστιν. περιπατειτε εως το φως εχεται, ινα μη σκοτια υμας καταλαβη· και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει. εως το φως εχεται, πιστευετε εις το φως, ινα υιοι φωτος γενησθε. ταυτα ελαλησεν ΙΣ, και απελθων εκρυβη απ' αυτων.

37 Τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκοτος εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευσαν εις αυτον, ινα ο λογος Ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν·

38 *ΚΕ, τις επιστευσεν τη ακοη ημων;
και ο βραχιων ΚΥ τινι απεκαλυφθη;*

39 δια τουτο ουκ εδυναντο πιστευειν, οτι παλιν ειπεν Ησαιας·

40 *τετυφλωκεν αυτων τους οφθαλμους
και επηρωσεν αυτων την καρδιαν,
ινα μη ιδωσιν τοις οφθαλμοις
και νοησωσιν τη καρδια
και στραφωσιν, και ιασομαι αυτους.*

41 - 43 ταυτα ειπεν Ησαιας οτι ειδεν την δοξαν αυτου, και ελαλησεν περι αυτου. ομως μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον, αλλα δια τους Φαρισαιους ουχ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται· ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του ΘΥ.

44 - 50 ΙΣ δε εκραξεν και ειπεν· ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλ' εις τον πεμψαντα με, και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμψαντα με. εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα, ινα πας ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη. και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη φυλαξη αυτα, εγω ου κρινω αυτον· ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον, αλλ' ινα σωσω τον κοσμον. ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον· ο λογος ον ελαλησα εκεινος κρινει αυτον τη εσχατη ημερα. οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα, αλλ' ο πεμψας με πατηρ αυτος μοι εντολην δεδωκεν τι ειπω και τι λαλησω. και οίδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν. α ουν εγω λαλω, καθως ειρηκεν μοι ο πατηρ, ουτως λαλω.

Κεφαலைο 13

1 - 11 Προ δε της εορτης του πασχα ειδως ο ΙΣ οτι ηκει αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ τουτου του κοσμου προς τον ΠΡΑ, αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμω εις τελος ηγαπησεν αυτους. και δειπνου γεναμενου, του τε διαβολου ηδη βεβληκοτος εις την καρδιαν ινα παραδω αυτον Ιουδας Σιμωνος Ισ-Καριωτης, ειδως οτι παντα δεδωκεν αυτω ο ΠΗΡ εις τας χειρας και οτι απο ΘΥ εξηλθεν και προς τον ΘΝ υπαγει, εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον· ειτα βαλλει υδωρ εις τον ποδονιπηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενος. ερχεται ουν προς Σιμωνα Πετρον· λεγει αυτω· ΚΕ, συ μου νιπτεις τους ποδας; απεκριθη ΙΣ και ειπεν αυτω· ο εγω ποιω συ ουκ οιδας αρτι, γνωση δε μετα ταυτα. λεγει αυτω Πετρος· ου μη νιψης μου τους ποδας εις τον αιωνα. απεκριθη αυτω ΙΣ· εαν μη νιψω σε, ουκ εχεις μερος μετ' εμου. λεγει αυτω Σιμων Πετρος· ΚΕ, μη τους ποδας μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην. λεγει αυτω ο ΙΣ· ο λελουμενος ουκ εχει χρεϊαν ει μη τους ποδας μονον νιψασθαι, αλλ' εστιν καθαρος ολος· και υμεις καθαροι εστε, αλλ' ουχι παντες. ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον· δια τουτο ειπεν οτι ουχι παντες καθαροι εστε.

12 - 20 Οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων ελαβεν τα ιματια αυτου και αναπεσων παλιν, ειπεν αυτοις· γνωσκετε τι πεποιηκα υμιν; υμεις φωνειτε με· ο διδασκαλος, και· ο ΚΣ, και καλως λεγετε· ειμι γαρ. ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο ΚΣ και ο διδασκαλος, και υμεις οφειλετε αλληλων νιπτειν τους ποδας· υποδειγμα γαρ δεδωκα υμιν ινα καθως εγω εποιησα υμιν και υμεις ποιητε. αμην αμην λεγω υμιν, ουκ εστιν δουλος μειζων του ΚΥ αυτου ουδε αποστολος μειζων του πεμψαντος αυτον. ει ταυτα οιδατε, μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα. Ου περι παντων υμων λεγω· εγω οίδα ους εξελεξαμην· αλλ' ινα η γραφη πληρωθη· **ο τρωγων μετ' εμου τον αρτον** επηρεν **επ' εμε την πετρην** αυτου. απ' αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι, ινα πιστευσητε οταν γενηται οτι εγω ειμι. αμην αμην λεγω υμιν, ο λαμβανων αν τινα πεμψω εμε λαμβανει, ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμψαντα με.

21 - 25 Ταυτα ειπων ο ΙΣ εταραχθη τω ΠΝΙ και εμαρτυρησεν και ειπεν· αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με. εβλεπον ουν εις αλληλους οι μαθηται αυτου απορουμενοι περι τινος λεγει. ην δε ανακειμενος εις εκ των μαθητων αυτου εν τω κοιλω του ΙΥ, ον ηγαπα ο ΙΣ. νευει ουν τουτω Σιμων Πετρος πυθεσθαι τις αν ειη περι ου λεγει. αναπεσων ουν εκεινος ουτως επι το στηθος του ΙΥ λεγει αυτω· ΚΕ, τις

25 (cont)
- 30

εστιν; αποκρινεται ΙΣ· εκεινος εστιν ω εγω βαψω το ψωμιον επιδωσω και εμβαψας το ψωμιον διδωσιν Ιουδα Σιμωνος Ισ-Καριωτη. και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανας. λεγει ουν αυτω ο ΙΣ· ο ποιεις ποιησον ταχιον. τουτο δε ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω· τινες δε εδοκουν, επει το γλωσσοκομον ειχεν ο Ιουδας, οτι λεγει αυτω ο ΙΣ· αγορασον ων χρειαν εχομεν εις την εορτην, η τοις πτωχοις ινα τι δω. λαβων ουν το ψωμιον εκεινος εξηλθεν ευθυς. ην δε νυξ.

31 - 38

Οτε ουν εξηλθεν, λεγει ΙΣ· νυν εδοξασθη ο ΙΣ του ΑΝΘΥ και ο ΘΣ εδοξασθη εν αυτω, και ο ΘΣ δοξασει αυτον εν αυτω, και ευθυς δοξασει αυτον. τεκνια, ετι μικρον μεθ' υμων ειμι· ζητησετε με, και καθως ειπον τοις Ιουδαιοις οπου υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν, και υμιν λεγω πλην αρτι. Εντολην καινην διδωμι υμιν, ινα αγαπατε αλληλους, καθως εγω ηγαπησα υμας ινα και υμεις αλληλους αγαπατε. εν τουτω γνωσονται παντες οτι εμοι εστε μαθηται, εαν αγαπην εχητε εν αλληλοις. Λεγει αυτω Σιμων Πετρος· ΚΕ, που υπαγεις; απεκριθη αυτω ΙΣ· οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι, ακολουθησεις δε υστερον. λεγει αυτω ο Πετρος· ΚΕ, δια τι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι; υπερ σου την ψυχην μου θησω. αποκρινεται ΙΣ· την ψυχην σου υπερ εμου θησεις; αμην αμην λεγω σοι, ου μη αλεκτωρ φωνηση εως ου αρνηση με τρις.

Κεφαλαιο 14

Μη ταρασσεσθω υμων η καρδια· πιστευετε εις τον ΘΝ και εις εμε πιστευετε. εν τη οικια του ΠΡΣ μου μοναι πολλαι εισιν· ει δε μη, ειπον αν υμιν οτι πορευομαι ετοιμασαι υμιν τοπον; και εαν πορευθω και ετοιμασω υμιν τοπον, παλιν ερχομαι και παραλημψομαι υμας προς εμαυτον, ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε. και οπου υπαγω οιδατε την οδον. Λεγει αυτω Θωμας· ΚΕ, ουκ οιδαμεν που υπαγεις· πως δυναμεθα την οδον ειδεναι; λεγει αυτω ΙΣ· εγω ειμι η οδος και η αληθεια και η ζωη· ουδεις ερχεται προς τον ΠΡΑ ει μη δι' εμου. ει εγνωκατε με, και τον ΠΡΑ μου γνωσεσθε. και απ' αρτι γινωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον. Λεγει αυτω Φιλιππος· ΚΕ, δειξον ημιν τον ΠΡΑ, και αρκει ημιν. λεγει αυτω ΙΣ· τοσουτον χρονον μεθ' υμων ειμι και ουκ εγνωκας με, Φιλιππε; ο εωρακως εμε εωρακεν τον πατερα· πως συ λεγεις· δειξον ημιν τον πατερα; ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν; τα ρηματα α εγω λαλω υμιν απ' εμαυτου ου λαλω, ο δε πατηρ εν εμοι μενων ποιει τα εργα αυτου. πιστευετε μοι οτι εγω εν τω ΠΡΑ και ο ΠΗΡ εν εμοι· ει δε μη, δια τα εργα αυτα πιστευετε. Αμην αμην λεγω υμιν, ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει, οτι εγω προς τον ΠΡΑ πορευομαι· και ο τι εαν αιτησηται εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω, ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω. εαν τι αιτησητε με εν τω ονοματι μου τουτο εγω ποιησω.

1 - 14

15 - 24

Εαν αγαπατε με, τας εντολας τας εμας τηρησητε· καγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν, ινα μενη μεθ' υμων εις τον αιωνα, το ΠΝΑ της αληθειας, ο ο κοσμος ου δυναται λαβειν, οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο· υμεις γινωσκετε αυτο, οτι παρ' υμιν μενει και εν υμιν εσται. Ουκ αφησω υμας ορφανους, ερχομαι προς υμας. ετι μικρον και ο κοσμος με ουκετι θεωρει, υμεις θεωρειτε με, οτι εγω ζω και υμεις ζησεσθε. εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεις οτι εγω εν τω ΠΡΑ μου και υμεις εν εμοι καγω εν υμιν. ο εχων τας εντολας μου και τηρων αυτας εκεινος εστιν ο αγαπων με· ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατρος μου, καγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον. Λεγει προς αυτον Ιουδας, ουχ ο Ισ-Καριωτης· ΚΕ, τι γεγονεν οτι ημιν μελλεις εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμο; απεκριθη ΙΣ και ειπεν αυτω· εαν τις αγαπα με τον λογον μου τηρησει, και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ' αυτω ποιησομεθα. ο μη αγαπων με τους λογους μου ου τηρει· και ο λογος ον ακουετε ουκ εστιν εμος αλλα του πεμψαντος με πατρος.

25 - 31

Ταυτα λελαληκα υμιν παρ' υμιν μενων· ο δε παρακλητος, το ΠΝΑ το αγιον, ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου, εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν. Ειρηνην αφημι υμιν, ειρηνην την εμην διδωμι υμιν· ου καθως ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν. μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατε. ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν· υπαγω και ερχομαι προς υμας. ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι πορευομαι προς τον πατερα, οτι ο πατηρ μειζων μου εστιν. και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι, ινα οταν γενηται πιστευσητε. ουκετι πολλα λαλησω μεθ' υμων, ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων· και εν εμοι ουκ εχει ουδεν, αλλα ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον ΠΡΑ, και καθως εντολην εδωκεν μοι ο ΠΗΡ, ουτως ποιω. εγειρεσθε, αγωμεν εντευθεν.

Κεφαλαιο 15

1 - 10

Εγω ειμι η αμπελος η αληθινή και ο πατηρ μου ο γεωργος εστιν. παν κλημα εν εμοι μη φερον καρπον αιρει αυτο, και παν το καρπον φερον καθαιρει αυτο ινα καρπον πλειονα φερη. ηδη υμεις καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν· μεινατε εν εμοι, καγω εν υμιν. καθως το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ' εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω, ουτως και ο εν εμοι μενων. εγω ειμι η αμπελος, υμεις τα κληματα. ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν, οτι χωρις εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν. εαν μη τις μεινη εν εμοι, εβληθη εξω ως το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις το πυρ βαλλουσιν αυτα και καιεται. εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη, ο εαν θεληται αιτησασθαι, και γενησεται υμιν. εν τουτω εδοξασθη ο ΠΗΡ μου, ινα καρπον πλειονα φερητε και γενησθε μου μαθηται. Καθως ηγαπησεν με ο πατηρ, καγω ηγαπησα υμας· μεινατε εν τη αγαπη τη εμη. εαν τας εντολας μου τηρησητε,

10 (cont)
- 17

μενετε εν τη αγαπη μου, καθως εγω του πατρος τας εντολας τηρηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη. Ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν η και η χαρα υμων πληρωθη. Αυτη εστιν η εντολη η εμη, ινα αγαπατε αλληλους ως ηγαπησα υμας. μειζονα ταυτης αγαπην ουδεις εχει, ινα την ψυχην την εαυτου θη υπερ των φιλων αυτου. υμεις φιλοι μου εστε εαν ποιηται α εγω εντελλομαι υμιν. ουκετι λεγω υμας δουλους, οτι ο δουλος ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο ΚΣ· υμας δε λεγω φιλους, οτι παντα α ηκουσα παρα του ΠΡΣ μου εγνωρισα υμιν. ουχ υμεις με εξελεξασθε, αλλ' εγω εξελεξαμην υμας και εθηκα υμας ινα υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρπος υμων μενη, ινα ο τι αν αιτησητε τον ΠΡΑ εν τω ονοματι μου δω υμιν. ταυτα εντελλομαι υμιν, ινα αγαπατε αλληλους.

18 - 25

Ει ο κοσμος υμας εμισει, γινωσκετε οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν. ει εκ του κοσμου ητε, ο κοσμος αν τον ιδιον επιλει· οτι δε ουκ εκ του κοσμου εστε, αλλ' εγω εξελεξαμην υμας εκ του κοσμου, δια τουτο υμας μισει ο κοσμος. μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν· ουκ εστιν δουλος μειζων του ΚΥ αυτου. ει εμε εδιωξαν, και υμας διωξουσιν· ει τον λογον μου ετηρησαν, και τον υμετερον τηρησουσιν. αλλα ταυτα παντα ποιουσιν εις υμας δια το ονομα μου, οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με. ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοις, αμαρτιαν ουκ ειχουσαν· νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων. ο εμε μισων και τον ΠΡΑ μου μισει. ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοις α μηδεις αλλος εποιησεν, αμαρτιαν ουκ ειχουσαν· νυν δε και εορακασιν και μεμισηκασιν εμε και τον ΠΡΑ μου. αλλ' ινα πληρωθη ο λογος ο εν τω νομω αυτων γεγραμμενος οτι **εμισησαν με δωρεαν**.

26 - 27
κεφαλαιο 16

Οταν ελθη ο παρακλητος ον εγω πεμψω υμιν παρα του ΠΡΣ, το ΠΝΑ της αληθειας ο παρα του ΠΡΣ εκπορευεται, εκεινος μαρτυρησει περι εμου· και υμεις δε μαρτυρειτε, οτι απ' αρχης μετ' εμου εστε. • Ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε. αποσυναγωγους ποιησουσιν υμας· αλλ' ερχεται ωρα ινα πας ο αποκτεινας υμας δοξη λατρειαν προσφερειν τω ΘΩ. και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον ΠΡΑ ουδε εμε. αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα αυτων μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν. Ταυτα δε υμιν εξ αρχης ουκ ειπον, οτι μεθ' υμων ημην. νυν δε υπαγω προς τον πεμψαντα με, και ουδεις εξ υμων ερωτα με· που υπαγεις; αλλ' οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν. αλλ' εγω την αληθειαν λεγω υμιν, συμφερει υμιν ινα εγω απελθω. εαν γαρ μη απελθω, ο παρακλητος ουκ ελευσεται προς υμας· εαν δε πορευθω, πεμψω αυτον προς υμας. και ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως· περι αμαρτιας μεν, οτι ου πιστευουσιν εις εμε· περι δικαιοσυνης δε, οτι προς τον ΠΡΑ υπαγω και ουκετι θεωρειτε με· περι δε κρισεως, οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται. Ετι πολλα εχω υμιν λεγειν, αλλ' ου δυνασθε βασταζειν αρτι· οταν δε ελθη εκεινος, το ΠΝΑ της αληθειας, οδηγησει υμας εν τη αληθεια παση· ου γαρ λαλησει αφ' εαυτου, αλλ' οσα ακουσει λαλησει και τα ερχομενα αναγγελει υμιν. εκεινος εμε δοξασει, οτι εκ του εμου λημψεται και αναγγελει υμιν. παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν· δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελει υμιν.

1 - 15

Μικρον και ουκετι θεωρειτε με, και παλιν μικρον και οψεσθε με. ειπαν ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους· τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν· μικρον και ου θεωρειτε με, και παλιν μικρον και οψεσθε με; και· οτι υπαγω προς τον ΠΡΑ; ελεγον ουν· τι εστιν τουτο μικρον; ουκ οιδαμεν τι λαλει. Εγνω ΗΗΣ οτι ηθελον αυτον ερωταν, και ειπεν αυτοις· περι τουτου ζητειτε προς αλληλους οτι ειπον· μικρον και ου θεωρειτε με, και παλιν μικρον και οψεσθε με; αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις, ο δε κοσμος χαρησεται· υμεις λυπηθησεσθε, αλλ' η λυπη υμων εις χαραν γενησεται. η γυνη οταν τικτη λυπην εχει, οτι ηλθεν η ωρα αυτης· οταν δε γεννηση το παιδιον, ουκετι μνημονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον. και υμεις ουν νυν μεν λυπην εξετε· παλιν δε ονομαι υμας, και χαρησεται υμων η καρδια, και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ' υμων. Και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν. αμην αμην λεγω υμιν, αν τι αιτησητε τον ΠΡΑ εν τω ονοματι μου δωσει υμιν. εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου· αιτησασθαι και λημψεσθε, ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη.

16 - 24

Ταυτα εν παροιμιας λελαληκα υμιν· ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμιας λαλησω υμιν, αλλα παρρησια περι του ΠΡΣ απαγγελω υμιν. εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε, και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον ΠΡΑ· αυτος γαρ ο ΠΗΡ φιλει υμας, οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα ΘΥ εξηλθον. εξηλθον παρα του ΠΡΣ και εληλυθα εις τον κοσμον· παλιν αφημι τον κοσμον και πορευομαι προς τον ΠΡΑ.

25 - 28

Λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου· ιδε νυν εν παρρησια λαλεις και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεις. νυν οιδαμεν οτι οιδας παντα και ου χρειαν εχεις ινα τις σε ερωτα· εν τουτω πιστευομεν οτι απο ΘΥ εξηλθες. απεκριθη αυτοις ΙΣ· αρτι πιστευετε; ιδου ερχεται ωρα και εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια καμε μονον αφητε· και ουκ ειμι μονος, οτι ο ΠΗΡ μετ' εμου εστιν. ταυτα δε λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε. εν τω κοσμω θλιψιν εχετε· αλλα θαρσειτε, εγω νενικηκα τον κοσμον.

29 - 33

Κεφάλαιο 17

1 - 5

Ταυτα ελαλησεν *ΙΣ* και επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον ειπεν· *ΠΕΡ*, εληλυθεν η ωρα· δοξασον σου τον *ΥΝ*, ινα ο *ΥΣ* δοξαση σε, καθως εδωκας αυτω εξουσιαν πασης σαρκος, ινα παν ο δεδωκας αυτω δωση αυτοις ζωην αιωνιον. αυτη δε εστιν η αιωνιος ζωη ινα γινωσκωσιν σε τον μονον αληθινον *ΘΝ* και ον απεπεμψας *ΙΝ ΧΝ*. εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον τελειωσας ο εδωκας μοι ινα ποιησω· και νυν δοξασον με συ, *ΠΡ*, παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον ιναι παρα σοι.

6 - 8

Εφανερωσα σου το ονομα τοις *ΑΝΘΙΣ* ους εδωκας μοι εκ τουτου του κοσμου. σοι ησαν καμοι αυτους εδωκας και τον λογον σου τετηρηκαν. νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκας μοι παρα σου εισιν· οτι τα ρηματα α εδωκας μοι δεδωκα αυτοις, και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον, και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας.

9 - 19

Εγω περι αυτων, ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας μοι, οτι σοι εισιν, και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα, και δεδοξασμαι εν αυτοις. και ουκετι ειμι εν τω κοσμω, και εν τω κοσμω εισιν, και εγω προς σε ερχομαι. *ΠΕΡ* αγιε, τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ω εδωκας μοι, ινα ωσιν εν καθως ημεις. οτε ημην μετ' αυτων εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι, και εφυλαξα, και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο *ΥΣ* της απωλειας, ινα η γραφη πληρωθη. νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν αυτοις. εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο κοσμος εμισησεν αυτους, οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθως εγω εκ του κοσμου ουκ ειμι. ουκ ερωτω ινα αρης αυτους εκ του κοσμου, αλλ' ινα τηρησης αυτους εκ του πονηρου. εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εκ του κοσμου ουκ ειμι. αγιασον αυτους εν τη αληθεια· ο λογος ο σος αληθεια εστιν. καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον, καγω απεστειλα αυτους εις τον κοσμον· και υπερ αυτων αγιαζω εμαυτον, ινα ωσιν και αυτοι ηγιασμενοι εν αληθεια.

20 - 23

Ου περι τουτων δε ερωτω μονον, αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων εις εμε, ινα παντες εν ωσιν, καθως συ, *ΠΕΡ*, εν εμοι καγω εν σοι, ινα και αυτοι εν ημιν ωσιν, ινα ο κοσμος πιστευη οτι συ με απεστειλας. καγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις, ινα ωσιν εν καθως ημεις εν· εγω εν αυτοις και συ εν εμοι, και ωσιν τετελειωμενοι εις εν, ινα γινωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας.

24 - 26

ΠΕΡ, ο δεδωκας μοι, θελω ινα οπου εγω ειμι κακεινοι ωσιν μετ' εμου, ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην, ην εδωκας μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου. *ΠΕΡ* δικαιε, και ο κοσμος σε ουκ εγνω, εγω δε σε εγνω, και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλας· και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω, ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν αυτοις ην καγω εν αυτοις.

Κεφάλαιο 18

1 - 14

Ταυτα ειπων *ΙΣ* εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου του Κεδρων οπου ην κηπος, εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου. Ηιδει δε και Ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον, οτι πολλακις συνηχθη *ΙΣ* εκει μετα των μαθητων αυτου. ο ουν Ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερων και Φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων. *ΙΣ* δε ειδως παντα τα ερχομενα επ' αυτον εξηλθεν ειπεν αυτοις· τινα ζητειτε; απεκριθησαν αυτω· *ΙΝ* τον Ναζωραιον. λεγει αυτοις· εγω ειμι. ειστηκει δε και Ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ' αυτων. ως ουν ειπεν αυτοις· εγω ειμι, απηλθον εις τα οπισω και επεσαν χαμαι. παλιν ουν αυτους επηρωτησεν· τινα ζητειτε; οι δε ειπαν· *ΙΝ* τον Ναζωραιον. απεκριθη *ΙΣ*· ειπον υμιν οτι εγω ειμι. ει ουν εμε ζητειτε, αφετε τουτους υπαγειν· ινα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ους εδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδενα. Σιμων ουν Πητρος εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον δουλον του αρχιερεως και απεκοψεν το ωτιον αυτου το δεξιον· ην δε ονομα τω δουλω Μαλχος. ειπεν ουν *ΙΣ* τω Πητρω· βαλε την μαχαιραν εις την θηκην· το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο *ΠΗΡ* μου ου μη πιω αυτο; Η ουν σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των Ιουδαιων συνελαβον τον *ΙΝ* και εδησαν αυτον και ηγαγον προς Ανναν πρωτον· ην γαρ πενθερος του Καιαφα, ος ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου· ην δε Καιαφας ο συμβουλευσας τοις Ιουδαιοις οτι συμφερει ενα *ΑΝΘΝ* αποθανειν υπερ του λαου.

15 - 18

Ηκολουθει δε τω *ΙΥ* Σιμων Πητρος και αλλος μαθητης. ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω *ΙΥ* εις την αυλην του αρχιερεως, ο δε Πητρος ειστηκει προς τη θυρα εξω. εξηλθεν ουν ο μαθητης ος ην ο γνωστος του αρχιερεως και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον Πητρον. λεγει ουν η παιδισκη η θυρωρος τω Πητρω· μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου; λεγει εκεινος· ουκ ειμι. ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποηκοτες, οτι ψυχος ην, και εθερμαινοντο· ην δε και ο Πητρος μετ' αυτων εστωσ και θερμαινομενος.

19 - 22

Ο ουν αρχιερευς ηρωτησεν τον *ΙΝ* περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου. απεκριθη αυτω *ΙΣ*· εγω παρρησια ελαλησα τω κοσμω, εγω παντοτε εδιδαξα εν συναγωγη και εν τω ιερω, οπου παντες οι Ιουδαιοι συνερχονται, και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν. τι με ερωτας; ερωτησον τους ακηκοοτας τι ελαλησα αυτοις· ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω. ταυτα δε αυτου ειποντος εις παρεστηκως των υπηρετων εδωκεν

22 (cont) ραπισμα τω *Υ* ειπων· ουτως αποκρινη τω αρχιερει; απεκριθη αυτω *Σ*· ει κακως ελαλησα, μαρτυρησον περι
- 24 του κακου· ει δε καλως, τι με δερεις; απεστειλεν ουν αυτον ο Αννας δεδεμενον προς Καιαφαν τον αρχιερα.

25 - 27 Ην δε Σιμων Πετρος εστως και θερμαινομενος. ειπαν ουν αυτω· μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει;
ηρησατο εκεινος και ειπεν· ουκ ειμι. λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερεως, συγγενης ων ου απεκοψεν
Πετρος το ωπιον· ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ' αυτου; παλιν ουν ηρησατο Πετρος, και ευθυς αλεκτωρ
εφωνησεν.

28 - 32 Αγουσιν ουν τον *Ν* απο του Καιαφα εις το πραιτωριον· ην δε πρωι· και αυτοι ουκ εισηλθον εις το
πραιτωριον, ινα μη μιανθωσιν αλλα φαγωσιν το πασχα. εξηλθεν ουν ο Πιλατος προς αυτους εξω και φησιν·
τινα κατηγοριαν φερετε κατα του *ΑΝΟΥ* τουτου; απεκριθησαν και ειπαν αυτω· ει μη ην ουτος κακον ποιων,
ουκ αν παρεδωκειμενς σοι αυτον. ειπεν ουν αυτοις Πιλατος· λαβετε ουν αυτον υμεις και κατα τον νομον
υμων κρινατε. ειπον αυτω οι Ιουδαιοι· ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα· ινα ο λογος του *Υ* πληρωθη ον
ειπεν σημαινων ποιω θανατω ημελλεν αποθνησκειν.

33 - 40 Εισηλθεν ουν παλιν εις το πραιτωριον ο Πιλατος και εφωνησεν τον *Ν* και ειπεν αυτω· συ ει ο βασιλευς
των Ιουδαιων; απεκρινατο *Σ*· απο σεαυτου συ τουτο λεγεις η αλλοι ειπον σοι περι εμου; απεκριθη ο
Πιλατος· μη γαρ εγω Ιουδαιος ειμι; το εθνος το σον και οι αρχιερεις παρεδωκαν σε εμοι· τι εποιησας;
απεκριθη *Σ*· η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ τουτου του κοσμου· ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η
εμη, οι υπηρεται οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη παραδοθω τοις Ιουδαιοις· νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν
εντευθεν. ειπεν ουν αυτω ο Πιλατος· ουκουν βασιλευς ει συ; απεκριθη *Σ* και ειπεν· συ λεγεις οτι βασιλευς
ειμι. εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον, ινα μαρτυρησω τη αληθεια· πας ο ων
εκ της αληθειας ακουει μου της φωνης. λεγει αυτω ο Πιλατος· τι εστιν αληθεια; Και τουτο ειπων παλιν
εξηλθεν προς τους Ιουδαιους και λεγει αυτοις· εγω ουδεμιαν ευρισκω αιτιαν εν αυτω. εστιν δε συνηθεια
υμιν ινα ενα απολυσω υμιν εν τω πασχα· βουλευσθε ουν απολυσω υμιν τον βασιλεα των Ιουδαιων;
εκραυγασαν ουν παντες λεγοντες· μη τουτον αλλα τον βαρ-Αββαν. ην δε ο Βαραββας ληστης.

Κεφαலைο 19

1 - 11 Τοτε ουν ο Πιλατος ελαβεν τον *Ν* και εμαστιγωσεν. και οι στρατιωται πλεξαντες εξ ακανθων στεφανον
επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρουν περιεβαλον αυτον και ηρχοντο προς αυτον και ελεγον·
χαιρε βασιλευ των Ιουδαιων· και εδιδοσαν αυτω ραπισματα. Εξηλθεν ουν παλιν εξω ο Πιλατος και λεγει
αυτοις· ιδε αγω υμιν αυτον εξω, ινα γνωτε οτι αιτιαν εν αυτω ουχ ευρισκω. εξηλθεν ουν ο *Σ* εξω, εχων τον
ακανθινον στεφανον και το πορφυρουν ιματιον. και λεγει αυτοις· ιδου ο ανθρωπος. Οτε ουν ειδον αυτον οι
αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες· *ΣΡΟΝ ΣΡΟΝ*. λεγει ο Πιλατος· λαβετε υμεις αυτον *ΣΡΑΤΕ*·
εγω γαρ ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν. απεκριθησαν οι Ιουδαιοι· ημεις νομον εχομεν και κατα τον νομον
οφειλει αποθανειν, οτι *ΥΝ ΘΥ* αυτον εποιησεν. Οτε ουν ηκουσεν ο Πιλατος τουτον τον λογον, μαλλον
εφοβηθη, και εισηλθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω *Υ*· ποθεν συ ει; ο δε *Σ* αποκρισιν ουκ εδωκεν
αυτω. λεγει ουν αυτω ο Πιλατος· εμοι ου λαλεις; ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε και εξουσιαν
εχω απολυσαι σε; απεκριθη *Σ*· ουκ ειχες εξουσιαν κατ' εμου ουδεμιαν ει μη ην δεδομενον σοι ανωθεν· δια
τουτο ο παραδους με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει.

12 - 16 εκ τουτου ο Πιλατος εξητει αυτον απολυσαι· οι δε Ιουδαιοι εκραυγασαν λεγοντες· εαν τουτον
απολυσης, ουκ ει φιλος του Καισαρος· πας ο βασιλεα εαυτον ποιων αντιλεγει τω Καισαρι. ο ουν Πιλατος
ακουσας των λογων τουτων ηγαγεν εξω τον *Ν* και εκαθισεν επι βηματος εις τοπον λεγομενον
Λιθοστρωτον, Εβραιστι δε λεγομενου Γαββαθα. ην δε παρασκευη του πασχα, ωρα ην ως εκτη. και λεγει
τοις Ιουδαιοις· ιδε ο βασιλευς υμων. εκραυγασαν· αρον αρον, *ΣΡΟΝ* αυτον. λεγει αυτοις ο Πιλατος· τον
βασιλεα υμων *ΣΡΩΣΩ*; απεκριθησαν οι αρχιερεις· ουκ εχομεν βασιλεα ει μη Καισαρα. Τοτε ουν παρεδωκεν
αυτον αυτοις ινα *ΣΡΘΗ*.

17 - 23 Αυτον δε παραλαβοντες αυτον απηγαγον, και βασταζων εαυτω τον σταυρον εξηλθεν εις Τοπον
λεγομενον Κρανιου, ο λεγεται Εβραιστι Γολγοθα, οπου αυτον *ΕΣΡΑΝ*, και μετ' αυτου αλλους δυο εντευθεν
και εντευθεν, μεσον δε τον *Ν*. εγραψεν δε και τιτλον ο Πιλατος και εθηκεν επι του *ΣΡΟΥ*· ην δε
γεγραμμενον· *Σ* ο Ναζωραιος ο βασιλευς των Ιουδαιων. τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των
Ιουδαιων, οτι εγγυς ην ο τοπος της πολεως οπου *ΕΣΡΘΗ* ο *Σ*· και ην γεγραμμενον Εβραιστι, Ρωμιαστι,
Ελληνιστι. ελεγον ουν τω Πιλατω οι αρχιερεις των Ιουδαιων· μη γραφε· ο βασιλευς των Ιουδαιων, αλλ' οτι
εκεινος ειπεν· βασιλευς ειμι των Ιουδαιων. απεκριθη ο Πιλατος· ο γεγραφα, γεγραφα. Οι ουν στρατιωται,
οτε εσταυρωσαν τον *Ν*, ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσερα μερη, εκαστω στρατιωτη μερος, και
τον χιτωνα. ην δε ο χιτων αραφος, εκ των ανωθεν υφαντος δι' ολου. ειπαν ουν προς αλληλους· μη σχισωμεν
αυτον, αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται· ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα·

*διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις
και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον.*

24

Οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν.

25 - 27

Εισηκεισαν δε παρα τω ΣΡΩ του ΙΥ η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος αυτου, Μαρια η του Κλωπα και Μαρια η Μαγδαληνη. ΙΣ ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα, λεγει τη μητρι· γυναι, ιδε ο υιος σου. ειτα λεγει τω μαθητη· ιδε η μητηρ σου. και απ' εκεινης της ωρας ελαβεν ο μαθητης αυτην εις τα ιδια.

28 - 34

Μετα τουτο ο ΙΣ ειδως οτι ηδη παντα τετελεσται, ινα τελειωθη η γραφη, λεγει· διψω. σκευος εκειτο οξους μεστον· σπογγον ουν μεστον του οξους υσσωπω περιθεντες προσηνεγκαν αυτου τω στοματι. οτε ουν ελαβεν το οξος ο ΙΣ ειπεν· τετελεσται, και κλινας την κεφαλην παρεδωκεν το ΠΝΑ. Οι ουν Ιουδαιοι, επει παρασκευη ην, ινα μη μεινη επι του ΣΡΟΥ τα σωματα εν τω σαββατω, ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου, ηρωτησαν τον Πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν. ηλθαν ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συνσταυρωθεντος αυτω· επι δε τον ΙΝ ελθοντες, ως ειδον ηδη αυτον τεθνηκοτα, ου κατεαξαν αυτου τα σκελη, αλλ' εις των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξεν, και εξηλθεν ευθυς αιμα και υδωρ.

35 - 37

και ο εωρακωσ μεμαρτυρηκεν, και αληθινη εστιν αυτου η μαρτυρια, και εκεινος οιδεν οτι αληθη λεγει, ινα και υμεις πιστευητε. εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη· *οστων ου συντριβησεται αυτου.* και παλιν ετερα γραφη λεγει· *οψονται εις ον εξεκεντησαν.*

38 - 42

Μετα δε ταυτα ηρωτησεν τον Πιλατον Ιωσηφ ο απο Αριμαθαιας, ων μαθητης του ΙΥ κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των Ιουδαιων, ινα αρη το σωμα του ΙΥ. ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα αυτου. ηλθεν δε και Νικοδημος, ο ελθων προς αυτον νυκτος το πρωτον, φερων μιγμα σμυρνης και αλοης ωσει λιτρας εκατον. ελαβον ουν το σωμα του ΙΥ και εδησαν αυτο οθονιοις μετα των αρωματων, καθως εθος εστιν τοις Ιουδαιοις ενταφιαζειν. ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος, και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ην τεθειμενος· εκει ουν δια την παρασκευην των Ιουδαιων, οτι εγγυς ην το μνημειον, εθηκαν τον ΙΝ.

Κεφαλαιο 20

1 - 10

Τη δε μια των σαββατων Μαρια η Μαγδαληνη ερχεται πρωι σκοτιας ετι ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου. τρεχει ουν και ερχεται προς Σιμωνα Πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ΙΣ και λεγει αυτοις· ηραν τον ΚΝ εκ του μνημειου και ουκ οίδαμεν που εθηκαν αυτον. Εξηλθεν ουν ο Πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εις το μνημειον. ετρεχον δε οι δυο ομου· και ο αλλος μαθητης προεδραμεν ταχιον του Πετρου και ηλθεν πρωτος εις το μνημειον, και παρακυψας βλεπει κειμενα τα οθονια, ου μεντοι εισηλθεν. ερχεται ουν και Σιμων Πετρος ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον, και θεωρει τα οθονια κειμενα, και το σουδαριον, ο ην επι της κεφαλης αυτου, ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρις εντετυλιγμενον εις ενα τοπον. τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν· ουδεπω γαρ ιδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι. απηλθον ουν παλιν προς αυτους οι μαθηται.

11 - 18

Μαρια δε εισηκει προς τω μνημειω εξω κλαιουσα. ως ουν εκλαιεν, παρεκυψεν εις το μνημειον και θεωρει δυο αγγελους εν λευκοις καθεζομενους, ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν, οπου εκειτο το σωμα του ΙΥ. και λεγουσιν αυτη εκεινοι· γυναι, τι κλαιεις; λεγει αυτοις οτι ηραν τον ΚΝ μου, και ουκ οίδα που εθηκαν αυτον. ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον ΙΝ εστωτα και ουκ ιδει οτι ΙΣ εστιν. λεγει αυτη ΙΣ· γυναι, τι κλαιεις; τινα ζητεις; εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω· ΚΕ, ει συ εβαστασας αυτον, ειπε μοι που εθηκας αυτον, καγω αυτον αρω. λεγει αυτη ΙΣ· Μαριαμ. στραφεισα εκεινη λεγει αυτω Εβραιστι· ραββουνι (ο λεγεται διδασκαλε). λεγει αυτη ΙΣ· μη μου απτου, ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον ΠΡΑ μου· πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε αυτοις· αναβαινω προς τον ΠΡΑ μου και ΠΡΑ υμων και ΘΝ μου και ΘΝ υμων. ερχεται Μαριαμ η Μαγδαληνη αγγελουσα τοις μαθηταις οτι εωρακα τον ΚΝ, και ταυτα ειπεν αυτη.

19 - 23

Ουσης ουν οψιας τη ημερα εκεινη τη μια σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται δια τον φοβον των Ιουδαιων, ηλθεν ο ΙΣ και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοις· ειρηνη υμιν. και τουτο ειπων εδειξεν τας χειρας και την πλευραν αυτου. εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον ΚΝ. ειπεν ουν αυτοις παλιν· ειρηνη υμιν· καθως απεσταλκεν με ο ΠΗΡ, καγω πεμπω υμας. και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει αυτοις· λαβετε ΠΝΑ αγιον· αν τινων αφητε τας αμαρτιας αφεωνται αυτοις, αν τινων κρατητε κεκρατηνται.

24 - 29 Θωμας δε εις εκ των δωδεκα, ο λεγομενος Διδυμος, ουκ ην μετ' αυτων οτε ηλθεν ΙΣ. ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται· εωρακαμεν τον ΚΝ. ο δε ειπεν αυτοις· εαν μη ειδω εν ταις χειρσιν αυτου τους τυπους των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τους τυπους των ηλων και βαλω μου την χειρα εις την πλευραν αυτου, ου μη πιστευσω. Και μεθ' ημερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και Θωμας μετ' αυτων. ερχεται ο ΙΣ των θυρων κεκλεισμενων και εστη εις το μεσον και ειπεν· ειρηνη υμιν. ειτα λεγει τω Θωμα· φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας μου και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου, και μη γινου απιστος αλλα πιστος. απεκριθη Θωμας και ειπεν αυτω· ο ΚΣ μου και ο ΘΣ μου. λεγει αυτω ΙΣ· οτι εωρακας με πεπιστευκας; μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες.

30 - 31 Πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ΙΣ ενωπιον των μαθητων αυτου, α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω· ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευητε οτι ΙΣ εστιν ο ΧΣ ο ΥΣ του ΘΥ, και ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου.

Κεφαலைο 21

1 - 3 Μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο ΙΣ τοις μαθηταις επι της θαλασσης της Τιβεριαδος· εφανερωσεν δε ουτως. ησαν ομου Σιμων Πετρος και Θωμας ο λεγομενος Διδυμος και Ναθαναηλ ο απο Κανα της Γαλιλαιας και οι του Ζεβεδαιου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο. λεγει αυτοις Σιμων Πετρος· υπαγω αλιευειν. λεγουσιν αυτω· ερχομεθα και ημεις συν σοι. εξηλθον και ενεβησαν εις το πλοιον, και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν.

4 - 8 πρωιας δε ηδη γενομενης εστη ΙΣ εις τον αιγιαλον, ου μεντοι εγνωσαν οι μαθηται οτι ΙΣ εστιν. λεγει ουν αυτοις ΙΣ· παιδια, μη τι προσφαγιον εχετε; απεκριθησαν αυτω· ου. ο δε ειπεν αυτοις· βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον, και ευρησετε. οι δε ειπον· δι ολης νυκτος εκοπιασαμεν και ουδεν ελαβομεν επι δε τω σω ονοματι βαλουμεν. εβαλον ουν, και ουκετι αυτο ελκυσαι ισχυον απο του πληθους των ιχθυων. λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ΙΣ τω Πετρω· ο ΚΣ εστιν. Σιμων ουν Πετρος ακουσας οτι ο ΚΣ εστιν τον επενδυτην διεζωσατο, ην γαρ γυμνος, και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν, οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον, ου γαρ ησαν μακραν απο της γης αλλα ως απο πηχων διακοσιων, συροντες το δικτυον των ιχθυων.

9 - 14 ως ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον. λεγει αυτοις ο ΙΣ· ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν. ανεβη ουν Σιμων Πετρος και ειλικυσεν το δικτυον εις την γην μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων· και τοσουτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον. λεγει αυτοις ο ΙΣ· δευτε αριστησατε. ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον· συ τις ει; ειδοτες οτι ο ΚΣ εστιν. ερχεται ΙΣ και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις, και το οψαριον ομοιως. τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ΙΣ τοις μαθηταις εγερθεις εκ νεκρων.

15 - 19 Οτε ουν ηριστησαν λεγει τω Σιμωνι Πετρω ο ΙΣ· Σιμων Ιωαννου, αγαπας με πλεον τουτων; λεγει αυτω· ναι ΚΕ, συ οιδας οτι φιλω σε. λεγει αυτω· βοσκε τα αρνια μου. λεγει αυτω παλιν δευτερον· Σιμων Ιωαννου, αγαπας με; λεγει αυτω· ναι ΚΕ, συ οιδας οτι φιλω σε. λεγει αυτω· ποιμαινε τα προβατα μου. λεγει αυτω το τριτον· Σιμων Ιωαννου, φιλεις με; ελυπηθη ο Πετρος οτι ειπεν αυτω το τριτον· φιλεις με; και λεγει αυτω· ΚΕ, παντα συ οιδας, συ γινωσκεις οτι φιλω σε. λεγει αυτω· βοσκε τα προβατα μου. αμην αμην λεγω σοι, οτε ης νεωτερος, εξωννυες σεαυτον και περιεπατεις οπου ηθελες· οταν δε γηρασης, εκτενεις τας χειρας σου, και αλλοι σε ζωσουσιν και αποισουσιν σε οπου ου θελεις. τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον ΘΝ. και τουτο ειπων λεγει αυτω· ακολουθει μοι.

20 - 23 Επιστραφεις ο Πετρος βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ΙΣ ακολουθουντα, ος και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στηθος αυτου και ειπεν· ΚΕ, τις εστιν ο παραδιδους σε; τουτον ουν ιδων ο Πετρος λεγει τω ΙΥ· ΚΕ, ουτος δε τι; λεγει αυτω ο ΙΣ· εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι, τι προς σε; συ μοι ακολουθει. εξηλθεν ουν ουτος ο λογος εις τους αδελφους οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει· ουκ ειπεν δε αυτω ο ΙΣ οτι ουκ αποθνησκει αλλ'· εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι, τι προς σε;

24 Ουτος εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι τουτων και ο γραφας ταυτα, και οιδαμεν οτι αληθης αυτου η μαρτυρια εστιν.

25 Εστιν δε και αλλα πολλα α εποιησεν ο ΙΣ, ατινα εαν γραφηται καθ' εν, ουδ' αυτον οιμαι τον κοσμον χωρησαι τα γραφομενα βιβλια.

Yahuchanon: Textual Critical Edition

Basis of *The Way To Yahuweh* Translation